

RIKSDAGENS SVAR 201/2006 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om pension för lantbruksföretagare och till ändringar av vissa andra lagar som har samband med den

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lag om pension för lantbruksföretagare och till ändringar av vissa andra lagar som har samband med den (RP 196/2006 rd).

Beredning i utskott

Social- och hälsovårdsutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (ShUB 42/2006 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om pension för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

I AVDELNINGEN

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

1 kap.

Lagens syfte

1 §

Lagens syfte

I denna lag föreskrivs om den rätt till ålderspension, deltidspension, rehabilitering och invalidpension som lantbruksföretagare har samt om den rätt till familjepension och grupplivförsäkringsersättning som lantbruksföretagares förmanstagare har.

Lantbruksföretagare som är bosatt och verksam i Finland skall försäkra sig i Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt för ålderdom, invaliditet och dödsfall såsom föreskrivs i denna lag. Bosättning i Finland förutsätts dock inte om lantbruksföretagaren är bosatt i ett EU- eller EES-land.

2 §

Centrala definitioner

I denna lag avses med

1) *pensionsanstalt* Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt samt pensionsanstalter som avses i 2 § 1 mom. 1 punkten i lagen om pension

för arbetstagare (395/2006) då de behandlar ett pensionsärende enligt denna lag,

2) *behörig och sista pensionsanstalt* i 107 § i lagen om pension för arbetstagare avsedd sista pensionsanstalt eller behörig pensionsanstalt som avses i 91 § i denna lag,

3) *arbetspensionslag* de lagar som avses i 3 § i lagen om pension för arbetstagare,

4) *arbetspension* pension enligt arbetspensionslagarna,

5) *arbetsinkomst* den årliga arbetsinkomst som fastställts för en lantbruksföretagare i enlighet med 14 §,

6) *total arbetsinkomst* den pensionsgrundande arbetsinkomst som avses i 73 §, i vilken beaktats obetald arbetspensionsförsäkringsavgift,

7) *arbetsförtjänst* de totala arbetsinkomster som avses i denna lag och i lagen om pension för företagare (/2006) samt arbetsinkomster enligt andra arbetspensionslagar,

8) *oavlönad tid* den tid som avses i 2 § 1 mom. 4 punkten i lagen om pension för arbetstagare,

9) *intjänad pension* pension som intjänats på basis av den totala arbetsinkomsten enligt denna lag och sådan oavlönad tid som avses i 8 punkten samt förmån som intjänats på basis av lagen om pensionersättning som skall betalas av statens medel för tiden för vård av barn under tre år eller för tiden för studier (644/2003),

10) *primär förmån* en förmån som avses i 92 och 93 § i lagen om pension för arbetstagare och som oberoende av arbetspensionens belopp betalas till fullt belopp och dras av från en förmån enligt denna lag,

11) *EG:s förordning om social trygghet* rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen,

12) *EU- och EES-land* länder i vilka EG:s förordning om social trygghet tillämpas,

13) *överenskommelse om social trygghet* en internationell överenskommelse om social trygghet som är förpliktande för Finland, och

14) *teoretisk pension* en kalkylerad pension; när denna pension fastställs betraktas den tid i arbete i ett EU- och EES-land som omfattas av arbetspensionslagarna som tid i arbete enligt denna lag.

I denna lag avses med *pensionsfall*

1) uppfyllande av villkoren för erhållande av ålderspension,

2) uppfyllande av villkoren för erhållande av deltidspension i enlighet med 36 §,

3) arbetsoförmåga på det sätt som avses i 47 § 1 mom., eller

4) förmånslåtarens död.

2 kap.

Lagens tillämpningsområde

3 §

Lantbruksföretagare

Med lantbruksföretagare avses

1) gårdsbruksidkare som för egen eller gemensam räkning bedriver gårdsbruk på en brukningsenhet med minst fem hektar jordbruksmark och själv deltar i arbetet,

2) fiskare, som utan att stå i anställningsförhållande bedriver yrkesmässigt fiske,

3) renägare, som för egen, familjemedlems eller renbeteslags räkning arbetar med renskötsel,

4) den som utför i 1, 2 eller 3 punkten nämnt arbete såsom lantbruksföretagares familjemedlem,

5) den som utför i 1, 2 eller 3 punkten nämnt arbete och fortgående lever tillsammans med en lantbruksföretagare som avses i 1, 2 eller 3 punkten eller i 5 § 2 mom. i gemensamt hushåll under äktenskapsliknande förhållanden (*sambo*), och

6) den som bedriver sådan verksamhet som avses i 1, 2 eller 3 punkten i ett aktiebolag eller annat företag så som föreskrivs i 5 §.

4 §

Lantbruksföretagares familjemedlem

Med lantbruksföretagares familjemedlem avses den som

1) varaktigt lever i en i 3 § 1, 2 eller 3 punkten eller i 5 § 2 mom. avsedd lantbruksföretagares hushåll och som är släkt med honom eller henne eller hans eller hennes make i rätt upp- eller nedstigande led eller som är make till dem som avses här,

2) bor på den brukningsenhet där gårdsbruksidkaren är bosatt och som är släkting eller make enligt 1 punkten eller bror eller syster till gårdsbruksidkaren eller dennes förälder, eller barn till gårdsbruksidkarens bror eller syster, eller

3) är bosatt på brukningsenheten eller i närheten av den samt regelbundet och huvudsakligen är sysselsatt i gårdsbruksarbete på brukningsenheten, och som är barn eller förälder till gårdsbruksidkaren eller make till en sådan person.

5 §

Lantbruksföretagare i aktiebolag eller annat företag

Såsom lantbruksföretagare betraktas även sådana delägare i ett aktiebolag som bedriver gårdsbruk, fiske eller renkötsel och som

1) utan att stå i anställningsförhållande utför i denna lag avsett arbete i företaget och är verkställande direktör eller styrelsemedlem i aktiebolaget,

2) ensam eller tillsammans med sin make eller sambo eller en i samma hushåll bosatt person som är släkting till delägaren i rätt upp- eller nedstigande led innehar över 50 procent av aktiekapitalet eller av det röstetal som aktierna medför eller i övrigt har motsvarande bestämmanderätt i bolaget, och

3) själv äger minst en aktie.

Som lantbruksföretagare betraktas även bolagsman i ett öppet bolag som bedriver gårdsbruk, fiske eller renkötsel, eller en sådan delägare eller bolagsman i ett annat företag eller i en annan sammanslutning som är personligen

ansvarig för företagets eller sammanslutningens förpliktelser och åtaganden.

6 §

Brukningseenhet

I denna lag avses med brukningseenhet en sådan, av en eller flera lägenheter eller lägenhetsdelar bestående enhet för bedrivande av gårdsbruk som förvaltas såsom en helhet.

Vid tillämpningen av denna lag anses såsom jordbruksmark den i brukningseenheten ingående lägenhetens eller lägenhetsdelens åker och trädgård (*odlad jordbruksmark*), ökad, om lägenheten eller lägenhetsdelen är belägen i södra Finland, med 1/10, om den är belägen i mellersta Finland, med 1/15 och, om den är belägen i norra Finland, med 1/20 av dess växtliga skogsmark. Om gränserna för här avsedda områden föreskrivs genom förordning av statsrådet.

Vid tillämpningen av denna lag beräknas den odlade jordbruksmarkens och den växtliga skogsmarkens areal med en hektars noggrannhet. Kan avrundning ske åt bägge hållen, skall den göras uppåt.

7 §

Lantbruksföretagarverksamhet som faller utanför lagens tillämpningsområde

Denna lag gäller inte

1) lantbruksföretagarens verksamhet före ingången av den kalendermånad som följer efter uppnådd 18 års ålder, eller verksamhet som fortgår efter den kalendermånad då lantbruksföretagaren fyller 68 år,

2) lantbruksföretagarens verksamhet som efter ingången av den kalendermånad som följer efter uppnådd 18 års ålder inte har fortgått minst fyra månader utan avbrott,

3) lantbruksföretagarens verksamhet som har börjat eller fortgått efter det att företagaren har avgått med ålderspension enligt arbetspensionslagarna,

4) lantbruksföretagare vars arbetsinkomst av lantbruksföretagarverksamhet enligt denna lag

skall uppskattas till ett lägre belopp än 2 752,07 euro per år,

5) verksamhet som bedrivs i samband med gårdsbruk, fiske eller renskötsel och som skall betraktas som ett särskilt företag,

6) förvärvsarbete på basis av vilket lantbruksföretagaren har rätt till pension enligt en annan arbetspensionslag, eller

7) lantbruksföretagare på vilken finsk lagstiftning inte tillämpas på grund av bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i EG:s förordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet.

8 §

Lantbruksföretagarverksamhet utomlands

Denna lag gäller också lantbruksföretagare som arbetar utomlands och på vilka finsk lagstiftning tillämpas på basis av bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i EG:s förordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet, om villkoren för att omfattas av denna lags tillämpningsområde i övrigt är uppfyllda.

En lantbruksföretagare som försäkrats i enlighet med denna lag och som under högst ett år bedriver lantbruksföretagarverksamhet i ett annat land än ett EU- eller EES-land eller ett land med vilket överenskommelse om social trygghet har ingåtts kan hålla i denna lag avsedd försäkring i kraft under nämnda tid, om han eller hon är bosatt i Finland.

9 §

Avgörande om tillämpningen av lagen

Pensionsskyddscentralen avgör på ansökan av den som låter utföra arbete, den som utför arbete eller pensionsanstalten huruvida denna lag skall tillämpas på arbetet.

II AVDELNINGEN

BESTÄMMELSER OM FÖRSÄKRING

3 kap.

Ordnande av pensionsskydd

Att teckna försäkring och tillsynen över detta

10 §

Att teckna försäkring

En lantbruksföretagare är skyldig att teckna i 1 § avsedd försäkring inom sex månader från det att en i denna lag avsedd lantbruksföretagarverksamhet inleddes. Lantbruksföretagaren ansluts samtidigt även till grupplivförsäkringen för lantbruksföretagare.

Försäkringen börjar räknat från den tidpunkt lantbruksföretagarverksamheten enligt denna lag började. Försäkring kan inte upptas retroaktivt för längre tid än för det pågående kalenderåret och de tre närmast föregående kalenderåren. Har försäkringsskyldigheten försumrats för tid som föregår denna tid, är rätten till pension enligt denna lag till denna del förverkad. En lantbruksföretagares sambo försäkras dock först från och med den dag som följer på ansökan.

Försäkringen upphör att gälla om det på basis av lantbruksföretagarens meddelande eller någon annan utredning framgår att lantbruksföretagaren har upphört med sin i denna lag avsedda lantbruksföretagarverksamhet eller om han eller hon i övrigt inte längre är försäkringsskyldig. Efter att ha fått utredning kan Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt avsluta försäkringen retroaktivt från den tidpunkt vid vilken villkoren för försäkring inte längre uppfylls.

11 §

Villkoren för grupplivförsäkringen

Villkoren för grupplivförsäkringen för lantbruksföretagare fastställs av social- och hälsovårdsministeriet på förslag av Lantbruksföretagare.

garnas pensionsanstalt, och de skall alltid följa gällande villkor för grupplivförsäkringen för arbetstagare. Ministeriet kan dock då det fastställer villkoren avvika från villkoren för grupplivförsäkringen för arbetstagare, om avvikelserna är liten och beror på lantbruksföretagarverksamhetens speciella karaktär.

12 §

Pensionsanstaltens skyldighet att utöva tillsyn samt tvångsförsäkring

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt övervakar att lantbruksföretagarna fullgör sin skyldighet att ordna med försäkring enligt denna lag och att en lantbruksföretagare som har försäkrats enligt denna lag fullgör sina anmälnings- och försäkringskyldigheter enligt denna lag. En lantbruksföretagare är skyldig att lämna pensionsanstalten uppgifter enligt 141 §.

Har en lantbruksföretagare försummat att teckna försäkring enligt denna lag, skall pensionsanstalten uppmana företagaren att rätta till försummelsen. Rättar lantbruksföretagaren inte till försummelsen inom en tid som pensionsanstalten föreskriver, försäkrar pensionsanstalten företagaren i enlighet med denna lag (*tvångsförsäkring*).

När lantbruksföretagaren tvångsförsäkras tillämpas i fråga om försäkringens början och rätten till pension för den retroaktiva tiden vad som föreskrivs i 10 § 2 mom. I samband med tvångsförsäkrandet fastställer pensionsanstalten en arbetsinkomst för lantbruksföretagaren på grundval av inhämtad utredning eller, om sådan saknas, enligt uppskattning och tar ut arbetspensionsförsäkringsavgiften. Pensionsanstalten fastställer arbetsinkomst från det att lantbruksföretagarverksamheten började, dock inte för tiden före tvångsförsäkrandet.

När pensionsanstalten försäkrar en lantbruksföretagare på grundval av 2 mom. har pensionsanstalten rätt att av lantbruksföretagaren för tiden för försummelsen ta ut en arbetspensionsförsäkringsavgift förhöjd på det sätt som föreskrivs i 24 §.

13 §

Försäkring när lantbruksföretagaren inte uppfyller nedre gränsen för försäkring eller när företagaren får ålderspension

En lantbruksföretagare vars brukningsenhet är mindre än fem hektar jordbruksmark eller vars arbetsinkomst är mindre än 2 752,07 euro per år, men som annars uppfyller villkoren enligt denna lag, har rätt att på ansökan och på villkor som fastställs av social- och hälsovårdsministeriet få i denna lag avsedd försäkring.

En person som får ålderspension enligt arbetspensionslagarna och som annars uppfyller villkoren enligt denna lag och samtidigt bedriver i denna lag avsedd lantbruksföretagarverksamhet har rätt att på ansökan få försäkring som avses i 1 mom.

Vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. tillämpas även på lantbruksföretagares familjemedlem som deltar i gårdsbruksarbetet utan lön.

Om en i enlighet med 10 § försäkrad lantbruksföretagares brukningsenhetens areal efter det försäkringen börjat har blivit mindre än fem hektar jordbruksmark och hade lantbruksföretagaren kunnat ta försäkring enligt 1 mom., kan försäkringen enligt 10 § hållas i kraft till den tidpunkt från vilken det är möjligt att bevilja sådan försäkring som avses i 1 mom.

En försäkring som avses i 1—3 mom. beviljas inte retroaktivt. En lantbruksföretagare som försäkras på grundval av 1—3 mom. ansluts inte till grupplivförsäkringen för lantbruksföretagare.

Arbetsinkomst

14 §

Fastställande och justering av arbetsinkomsten

När försäkringen börjar fastställer Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt en årlig arbetsinkomst för lantbruksföretagaren. För lantbruksföretagaren fastställs den arbetsinkomst som skäligen kan uppskattas fortgående motsvara hans eller hennes arbetsinsats i verksamhet som faller under denna lag.

Om de omständigheter som inverkar på arbetsinkomsten senare förändras väsentligt, justeras den på ansökan. Pensionsanstalten kan även justera arbetsinkomsten på eget initiativ. Arbetsinkomsten får inte ändras retroaktivt.

15 §

Brukningens arbetsinkomst

Vid gårdsbruk är brukningens årliga arbetsinkomst summan av de årliga arbetsinkomster som bestäms på basis av den odlade jordbruksmarken och den växtliga skogsmarken.

16 §

Arbetsinkomsten av odlad jordbruksmark

När den årliga arbetsinkomsten av odlad jordbruksmark fastställs anses basarbetsinkomsten per hektar vara följande:

	euro
de första 12 hektaren	1175,30
de följande 10 hektaren	477,48
de följande 10 hektaren	321,34
de följande 30 hektaren	101,00
de överskjutande hektaren	18,34

Det normala arbetsinkomstområdet är högst 130 procent och minst 85 procent av basarbetsinkomsten. Om det endast finns en gårdsbruksidkare som arbetsinkomst bestäms för, är nämnda procenttal 115 och 70.

Den årliga arbetsinkomsten av odlad jordbruksmark är den arbetsinkomst som gårdsbruksidkarna föreslår inom det i 2 mom. angivna normala arbetsinkomstområdet. Om en sådan arbetsinkomst inte föreslås eller om det föreslagna beloppet står i uppenbar strid med de faktiska omständigheterna på brukningens, är arbetsinkomsten lika stor som basarbetsinkomsten.

Den årliga arbetsinkomsten av odlad jordbruksmark kan med avvikelser från 1—3 mom. fastställas till ett högre eller lägre belopp, om

odlingsmetoderna eller andra produktionsmetoder, antalet i arbetet deltagande gårdsbruksidkare, deras familjemedlemmar eller avlönade arbetstagare på enheten, brukningens produktivitet eller någon annan jämförbar omständighet förutsätter det.

17 §

Arbetsinkomsten av växtlig skogsmark

När den årliga arbetsinkomsten av växtlig skogsmark bestäms anses basarbetsinkomsten per hektar vara följande:

	euro
i södra Finland för de första 120 hektaren	45,86
för de följande 280 hektaren	22,93
i mellersta Finland för de första 150 hektaren	36,69
för de följande 350 hektaren	18,34
i norra Finland för de första 200 hektaren	27,52
för de följande 500 hektaren	13,76

Arbetsinkomsten av den växtliga skogsmarken skall bestämmas till ett högre belopp än den i 1 mom. avsedda basarbetsinkomsten, om gårdsbruksidkaren i större omfattning än normalt deltar i skogsavverkningsarbete, har specialiserat sig på bedrivande av skogsbruk, satsar mer än normalt på skogsvård eller gårdsbruksidkarens arbetsinsats i skogsbruket i övrigt är större än normalt eller om någon annan med dessa jämförbara orsaker förutsätter det.

Arbetsinkomsten skall bestämmas till ett lägre belopp än den i 1 mom. avsedda basarbetsinkomsten, om skogsvårdsarbetet genom avtal eller på något annat sätt har anförtrotts andra, gårdsbruksidkaren arbetar oregelbundet i skogen, gårdsbruksidkaren är bosatt på långt avstånd från lägenheten eller skogen på grund av sitt läge ger synnerligen dålig avkastning eller om någon annan med dessa jämförbara orsaker förutsätter det.

18 §

Fördelning av arbetsinkomsten från brukningsenheten

Av makars eller sambors gemensamma arbetsinkomst anses en tredjedel tillfalla vardera maken eller sambon. Till övriga delar fördelas arbetsinkomsten på det sätt de har föreslagit eller, om ett sådant förslag inte har gjorts, jämnt mellan dem. Av särskilda skäl kan arbetsinkomsten fördelas på annat sätt mellan makar eller sambor. Arbetsinkomsten från brukningsenheten fördelas mellan andra gårdsbruksidkare än makar eller sambor i proportion till hur de deltar i arbetet på enheten.

19 §

Arbetsinkomsten för lantbruksföretagares familjemedlem

Såsom arbetsinkomst för lantbruksföretagares familjemedlem som deltar i gårdsbruksarbetet anses den lön som han eller hon betalas.

20 §

Renägares arbetsinkomst

En renägares årliga arbetsinkomst är 22,06 euro för varje i 5 § i renskötsellagen (848/1990) avsedd inräknad ren som han eller hon äger ökat med 44,11 euro för varje arbetsdag som han eller hon fullgör i sådant renskötselarbete som omfattas av denna lag. Till en renägares arbetsinkomst fogas arvodena för det arbete som han eller hon utfört som i renskötsellagen avsedd renvård eller kassör i ett renbeteslag.

21 §

Arbetsinkomsten för lantbruksföretagare som får invalid- eller deltidspension

Såsom arbetsinkomst för en lantbruksföretagare som är berättigad till invalidpension fastställs räknat från pensionsfallet den arbetsin-

komst som svarar mot hans eller hennes lantbruksföretagarverksamhet enligt denna lag.

Arbetsinkomsten för en lantbruksföretagare som får deltidspension är hälften av den stabiliserade arbetsinkomst som avses i 36 § 4 mom. 1 punkten, om lantbruksföretagaren fortsätter med lantbruksföretagarverksamhet under den tid han eller hon får deltidspension enligt denna lag.

4 kap.

Försäkringsavgifter

22 §

Arbetspensionsförsäkringsavgift

För finansiering av pensionsskyddet enligt denna lag är lantbruksföretagaren skyldig att betala en arbetspensionsförsäkringsavgift som räknas ut på basis av arbetsinkomsten.

Arbetspensionsförsäkringsavgiften betalas enligt nedsatt procentsats till den del arbetsinkomsten är högst 19 282,24 euro, enligt mellanprocentsats till den del arbetsinkomsten överstiger 19 282,24 euro men är högst 30 300,71 euro, och enligt basprocentsats till den del arbetsinkomsten överstiger 30 300,71 euro. Om förfallodagarna för avgiften bestäms genom förordning av statsrådet.

Social- och hälsovårdsministeriet utfärdar årligen genom förordning en basprocentsats för arbetspensionsförsäkringsavgiften, som är lika med det procenttal som kan uppskattas motsvara den genomsnittliga, i procent av lönerna uttryckta arbetspensionsförsäkringsavgiften för försäkring enligt lagen om pension för arbetstagare då den i 153 § i nämnda lag avsedda andelen för den förhöjda arbetspensionsförsäkringsavgiften för arbetstagare som fyllt 53 år inte beaktas.

Från och med ingången av det kalenderår som följer efter det att lantbruksföretagaren fyllt 53 år fastställs som basprocentsats för arbetspensionsförsäkringsavgiften dock den i 3 mom. avsedda basprocentsatsen ökad med så många procentenheter som den i 153 § i lagen om pension för arbetstagare avsedda pensionsavgiften

för arbetstagare som fyllt 53 år överstiger pensionsavgiften för yngre arbetstagare.

Den nedsatta procentsatsen är 49 procent av basprocentsatsen för arbetspensionsförsäkringsavgiften. Mellanprocentsatsen är den nedsatta procentsatsen multiplicerad med det tal som fås då summan av arbetsinkomsten multiplicerad med 0,51 och 964,13 euro divideras med 10 798,13 euro. Vid beräkandet av mellanprocentsatsen beaktas arbetsinkomsten till högst 30 300,71 euro.

På framställning av Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt fastställer social- och hälsovårdsministeriet närmare beräkningsgrunder för arbetspensionsförsäkringsavgiften.

Utan hinder av vad som föreskrivs i 3—5 mom. beaktas inte de delar av arbetspensionsförsäkringsavgiften som uppbärs för finansiering av kostnader enligt 181 § i lagen om pension för arbetstagare i den genomsnittliga arbetspensionsförsäkringsavgiften för en försäkring enligt lagen om pension för arbetstagare när basprocentsatsen för arbetspensionsförsäkringsavgiften fastställs.

23 §

Grupplivförsäkringsavgift

En lantbruksföretagare som avses i 10 § är skyldig att för grupplivförsäkringen betala en försäkringsavgift enligt de grunder som social- och hälsovårdsministeriet fastställer på förslag av Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt. Avgiften beräknas som en årlig fast avgift så att det sammanlagda beloppet av avgifterna skall täcka två tredjedelar av utgifterna för ersättningarna enligt grupplivförsäkringen. På de försäkringsavgifter som avses i denna paragraf iakttas i övrigt i tillämpliga delar vad som föreskrivs om arbetspensionsförsäkringsavgifter i enlighet med 22 §.

24 §

Förhöjning på grund av försummelse

Pensionsanstalten kan påföra lantbruksföretagaren en högst till det dubbla beloppet förhöjd skälig arbetspensionsförsäkringsavgift, om lantbruksföretagaren inte tecknar försäkring inom sex månader från det att försäkringsskyldigheten började.

När förhöjd arbetspensionsförsäkringsavgift för den tid för vilken försummelse skett fastställs beaktas hur länge försummelsen pågått, om försummelsen varit upprepad och andra med dem jämförliga faktorer med anknytning till bedömningen av försummelsens klandervärdhet. Pensionsanstalten skall på lantbruksföretagarens begäran ge honom eller henne ett överklagbart beslut om den förhöjda arbetspensionsförsäkringsavgiften.

25 §

Dröjsmålsränta på arbetspensionsförsäkringsavgift

Om lantbruksföretagaren har försummat att betala arbetspensionsförsäkringsavgiften har pensionsanstalten rätt att för dröjsmålstiden ta ut en årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982).

26 §

Lantbruksföretagarens ansvar för arbetspensionsförsäkringsavgifterna

Lantbruksföretagaren svarar personligen för i denna lag avsedd arbetspensionsförsäkringsavgift.

En i 3 § 1 mom. 1—3 eller 6 punkten avsedd lantbruksföretagare svarar såsom för egen skuld för i samma företag försäkrad makes, sambos eller familjemedlems arbetspensionsförsäkringsavgifter. Det ansvar för en annans arbetspensionsförsäkringsavgifter som avses här gäller dock inte en lantbruksföretagare enligt 3 § 1 mom. 1—3 punkten som i ett företag han eller hon besitter inte bedriver lantbruksföretagar-

verksamhet på grundval av ägande- eller arrenderätt.

Om lantbruksföretagarverksamhet som avses i denna lag bedrivs i form av sammanslutning, öppet bolag, kommanditbolag, aktiebolag eller andelslag, svarar även det företaget för sina delägares på nämnda verksamhet grundade arbetspensionsförsäkringsavgifter såsom för egen skuld.

Pensionsanstalten skall på begäran lämna personer, sammanslutningar, öppna bolag, kommanditbolag, aktiebolag och andelslag som avses i 2 och 3 mom. de uppgifter som inverkar på ansvaret enligt 2 och 3 mom.

27 §

Avbrott i uttag av arbetspensionsförsäkringsavgift

Om lantbruksföretagaren söker ändring av ett beslut som getts med stöd av denna lag, kan pensionsanstalten avbryta uttaget av arbetspensionsförsäkringsavgiften tills ansökan om ändring har behandlats om besvärinstansens avgörande kan inverka på arbetspensionsförsäkringsavgiften. Om lantbruksföretagaren ansöker om pension kan pensionsanstalten likaså avbryta uttaget till dess pensionsansökan har avgjorts, om avgörandet kan inverka på avgiften.

28 §

Utsökning av arbetspensionsförsäkringsavgift

En arbetspensionsförsäkringsavgift som med stöd av denna lag fastställts av pensionsanstal-

ten och en förhöjd arbetspensionsförsäkringsavgift enligt 12 § 4 mom. och 24 § mom. får inklusive dröjsmålsränta utsökas utan dom eller beslut på det sätt som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961).

29 §

Preskription av arbetspensionsförsäkringsavgifter

Arbetspensionsförsäkringsavgiften skall tas ut av lantbruksföretagaren eller av i 26 § avsedd annan betalningsskyldig senast inom de fem kalenderår som omedelbart följer efter det år under vilket avgiften har påförts. Om arbetspensionsförsäkringsavgiften inte har betalats inom nämnda tid, har avgiften preskriberats.

30 §

Preskription av återbetalning av arbetspensionsförsäkringsavgift som betalats utan grund

Återbetalningen av en arbetspensionsförsäkringsavgift som betalats utan grund preskriberas fem år från den dag då avgiften betalades, om preskriptionen inte avbrutits innan dess. Preskriptionen avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § i lagen om preskription av skulder (728/2003). Från avbrytandet av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid. Preskriptionstiden på fem år kan förlängas på det sätt som anges i 11 § 3 mom. i lagen om preskription av skulder.

III AVDELNINGEN

BESTÄMMELSER OM PENSIONER, REHABILITERING OCH GRUPPLIVFÖRSÄKRING SAMT OM VERKSTÄLLANDET AV DEM

5 kap.

Pensions- och rehabiliteringsförmåner samt ersättning enligt grupplivförsäkringen

Ålderspension

31 §

Rätt till ålderspension

En lantbruksföretagare har rätt att gå i ålderspension från ingången av kalendermånaden efter den under vilken 63—68 års ålder uppnåtts, i förtida ålderspension efter att ha fyllt 62 år eller i uppskjuten ålderspension efter kalendermånaden efter den under vilken 68 års ålder uppnåtts. Lantbruksföretagaren har rätt att få ålderspension oberoende av om han eller hon fortsätter med sin lantbruksföretagarverksamhet enligt denna lag.

Går lantbruksföretagaren i ålderspension enligt lagen om sjömanspensioner (/) före 62 års ålder, har han eller hon rätt att gå i ålderspension enligt denna lag vid den pensionsålder som avses i lagen om sjömanspensioner. I det fallet omvandlas pensionsbeloppet enligt denna lag så att det försäkringsmatematiskt motsvarar lantbruksföretagarens pensionsålder. Närmare bestämmelser om omvandling av pensionsbeloppet och omvandlingskoefficienterna utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

32 §

Ålderspensionens belopp

Börjar ålderspensionen vid ingången av kalendermånaden efter den under vilken 63—68

års ålder uppnåtts, är ålderspensionens belopp den pension som tjänats in fram till begynnelse-tidpunkten för pensionen.

Vid förtida ålderspension minskas pensionen permanent med 0,6 procent för varje månad för vilken pensionen betalas ut före ingången av månaden efter den under vilken 63 års ålder uppnåtts (*förtidsminskning*). Förtidsminskningen beräknas på den pension som intjänats fram till den tidpunkt då pensionen börjar.

Någon förtidsminskning görs inte om lantbruksföretagaren på grundval av en annan arbetspensionslag har rätt att gå i ålderspension vid 62 års ålder på basis av en rätt till tilläggsdagar enligt 6 kap. 9 § 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002).

Skjuts ålderspensionen upp höjs pensionen med 0,4 procent för varje månad varmed begynnelse-tidpunkten för pensionen uppskjuts till en senare tidpunkt än ingången av månaden efter den under vilken 68 års ålder uppnåtts (*uppskovsförhöjning*). Uppskovsförhöjningen beräknas på den pension som har tjänats in fram till utgången av den månad under vilken 68 års ålder uppnås.

33 §

Begynnelse-tidpunkten för ålderspension

Ålderspensionen börjar från ingången av kalendermånaden efter den under vilken pensionen har sökts. Pension beviljas retroaktivt för högst tre månader före ansökan om pension eller av giltigt skäl för längre tid än detta. För att pensionen skall beviljas retroaktivt förutsätts att lantbruksföretagarens försäkring enligt denna lag har upphört före pensionens början.

En pension som intjänats på grundval av en i 13 § avsedd försäkring för lantbruksföretagarverksamhet som bedrivits under tiden för ålderspensionen beviljas på ansökan tidigast från ingången av kalendermånaden efter den under vilken företagaren fyller 68 år.

34 §

Indragning av ålderspension

En lantbruksföretagare kan ansöka om indragning av sin ålderspension, om han eller hon har beviljats rehabiliteringsstöd på basis av en sådan arbetsoförmåga på viss tid som när rehabiliteringsstödet beviljades beräknades fortgå efter det att lantbruksföretagaren fyllt 63 år. Indragning av ålderspensionen skall sökas inom en månad sedan arbetsoförmågan upphört och ålderspensionen dras in när arbetsoförmågan upphör.

Deltidspension

35 §

Begrepp i anslutning till deltidspension

När rätten till deltidspension avgörs avses i denna lag med

1) *förvärvsarbete* arbete som skall försäkras på basis av arbetspensionslagarna,

2) *heltidsarbete* lantbruksföretagarverksamhet som försäkrats enligt denna lag och där den fastställda arbetsinkomsten är minst 5 504,14 euro per år.

Med deltidarbete som nämns i 36, 37 och 40 § avses arbete som skall försäkras på basis av arbetspensionslagarna och som en lantbruksföretagare utför när han eller hon får deltidspension. Med ett sådant deltidarbete jämföras deltidarbete i ett EU- eller EES-land.

Med i 36 § 5 mom. och 37 § avsedd stabiliserad inkomst avses den inkomst för återstående tid som avses i 76 § i lagen om pension för arbetstagare, på basis av vilken lantbruksföretagarens invalidpension skulle beräknas, om lantbruksföretagaren hade blivit arbetsoförmögen vid den tidpunkt deltidspensionen började.

36 §

Rätt till deltidspension

En lantbruksföretagare i åldern 58—67 år som har övergått till deltidarbete har rätt till deltidspension, om han eller hon

1) under en tid av 18 månader omedelbart före deltidspensionens början i minst 12 månader haft heltidsarbete enligt arbetspensionslagarna,

2) under en tid av 15 kalenderår omedelbart före deltidspensionens början har arbetsförtjänster som omfattas av arbetspensionslagarna eller motsvarande lagar till ett belopp som minst motsvarar talet 60; det fås genom att arbetsförtjänsten under respektive kalenderår divideras med 25 gånger 41,89 euro, varefter kvoten avrundas nedåt till närmaste hela tal, som kan vara högst 12, och kvoterna för de olika åren räknas samman,

3) inte får annan lagstadgad pension på grundval av eget arbete eller en motsvarande utländsk förmån eller en förmån på grundval av anställning i en internationell organisation eller ett organ inom Europeiska gemenskaperna, och

4) efter att lantbruksföretagarverksamheten enligt denna lag upphörde inte har rätt till deltidspension enligt arbetspensionslagarna för den offentliga sektorn på grundval av anställning på heltid som omfattas av nämnda lagar.

Med arbete som avses i 1 mom. 1 och 2 punkten jämföras arbete i ett EU- eller EES-land.

Om lantbruksföretagaren under den tid av 18 månader som avses i 1 mom. 1 punkten har fått sjukdagpenning eller partiell sjukdagpenning enligt sjukförsäkringslagen (1224/2004), ersättning för inkomstbortfall enligt trafikförsäkringslagen (279/1959) eller dagpenning enligt lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948), förlängs denna tid av 18 månader i motsvarande mån, dock med högst sex månader.

Villkoren för det deltidarbete som deltidspensionen förutsätter uppfylls, om

1) lantbruksföretagaren helt upphör med sin lantbruksföretagarverksamhet enligt denna lag eller halverar den genomsnittliga arbetsinkomsten för en lantbruksföretagarverksamhet som omedelbart före deltidspensionens början fort-

gått minst fyra månader utan avbrott; i det fallet beaktas arbetsinkomsten för de hela kalendermånaderna under det år deltidspensionen börjar och för en tid av högst 60 månader omedelbart före det,

2) den återstående arbetsinkomsten är minst 2 752,07 euro om lantbruksföretagaren fortsätter med sin lantbruksföretagarverksamhet,

3) lantbruksföretagaren för pensionsanstalten lägger fram en tillräcklig utredning över att hans eller hennes arbetsinsats har minskat, och

4) lantbruksföretagaren inte utan avbrott är borta från arbetet längre tid än sex veckor; till denna frånvarotid räknas inte den tid för vilken lantbruksföretagaren fått dagpenning enligt sjukförsäkringslagen, ersättning för inkomstbortfall enligt trafikförsäkringslagen eller dagpenning enligt lagen om olycksfallsförsäkring till den del lantbruksföretagaren har fått dessa dagpenningar i sammanlagt högst 12 månader.

Om lantbruksföretagaren upphör med eller halverar sin lantbruksföretagarverksamhet enligt denna lag i enlighet med 4 mom. 1 punkten, uppfylls villkoren för ett deltidsarbete om hans eller hennes i arbetspensionslagarna avsedda arbetsförtjänster av deltidsarbetet är 35—70 procent av den stabiliserade inkomsten och arbetstiden och arbetsinsatsen har ändrats i motsvarande mån.

37 §

Deltidspensionens belopp

Deltidspensionens belopp är 50 procent av skillnaden mellan den stabiliserade inkomst som omfattas av arbetspensionslagarna och inkomsten av deltidsarbete som omfattas av arbetspensionslagarna (*inkomstbortfall*).

Har lantbruksföretagaren före deltidsarbetet samtidigt varit i annat förvärvsarbete som omfattas av arbetspensionslagarna, är deltidspensionens belopp 50 procent av skillnaden mellan den stabiliserade inkomsten av allt detta arbete och inkomsten av deltidsarbetet. Av en sådan deltidspension utgör deltidspensionen enligt denna lag en lika stor andel som den i denna lag avsedda totala arbetsinkomstens andel utgör av

de arbetsförtjänster som beaktats i den stabiliserade inkomsten och som baserar sig på de lagar på basis av vilka deltidspensionen beviljas.

Deltidspensionens maximibelopp är dock 75 procent av de pensioner som lantbruksföretagaren innan deltidspensionen börjar har tjänat in enligt arbetspensionslagarna och av förmån enligt lagen om pensionsersättning som skall betalas av statens medel för tiden för vård av barn under tre år och för tiden för studier. Om en primär förmån skall dras av från pensionen, beräknas deltidspensionens maximibelopp på den pension som minskats på detta sätt. Deltidspensionens maximibelopp justeras, om deltidspensionstagaren beviljas en primär förmån eller om beloppet av en sådan förmån ändras.

Med ovan i 3 mom. avsedd pension jämföras pension som en lantbruksföretagare har tjänat in i ett annat EU- eller EES-land eller i ett land som ingått en överenskommelse om social trygghet med Finland.

Har lantbruksföretagaren rätt till deltidspension också enligt någon annan arbetspensionslag och minskar det maximibelopp på 75 procent som nämns i 3 mom. deltidspensionen, görs minskningen med beaktande av dessa lagar i förhållande till de arbetsförtjänster som beaktats i den stabiliserade inkomsten.

38 §

Begynnelsepunkten för deltidspension

Deltidspension börjar från ingången av månaden efter den under vilken lantbruksföretagaren uppfyller villkoren i 36 §, dock tidigast från ingången av månaden efter den under vilken pensionen söks. Deltidspension beviljas inte retroaktivt.

39 §

Deltidspensionstagarens anmälningsskyldighet

Den som får deltidspension är skyldig att underrätta pensionsanstalten om

1) att en företagare som lantbrukare eller annan företagare eller ett an-

ställningsförhållande upphör eller att en ny verksamhet eller anställning inleds,

2) förändringar i en lantbruksföretagarverksamhet eller annan företagaverksamhet,

3) att en ny arbetspension eller en motsvarande förmån som beviljats i ett annat land börjar,

4) ett över sex veckor långt avbrott i arbetet, dock inte om avbrottet beror på en sådan sjukdom på basis av vilken deltidspensionstagaren får sjukdagpenning enligt sjukförsäkringslagen, ersättning för inkomstbortfall enligt trafikförsäkringslagen eller dagpenning enligt lagen om olycksfallsförsäkring för en tid av högst 12 månader, och

5) att en primär förmån börjar eller förändras.

En deltidspensionstagare som står i ett anställningsförhållande är dessutom skyldig att underrätta pensionsanstalten om

1) förändringar i sina arbetstidsarrangemang,

2) andra än kollektivavtalsenliga lönejusteringar, och

3) över sex veckor lång frånvaro från arbetet, om frånvaron inte beror på orsak som nämns i 1 mom. 4 punkten eller på att han eller hon får lön för sjukdomstid.

40 §

Justering av deltidspension

Deltidspensionens belopp justeras, om

1) det har inträffat en permanent förändring i deltidspensionstagarens arbetsförtjänster under tiden för deltidsarbete och denna förändring på ett betydande sätt avviker från den allmänna löneutvecklingen, eller

2) deltidspensionstagaren får rätt till deltidspension med stöd av en sådan arbetspensionslag som inte tidigare har berättigat honom eller henne till deltidspension.

Justeringen görs från ingången av kalendermånaden efter den under vilken förändringen skett, eller om förändringen sker kalendermånadens första dag, från denna dag.

När deltidspensionens belopp justeras anses den förvärvsinkomst som deltidspensionen första gången fastställdes på som stabiliserad förvärvsinkomst.

41 §

Ändring av deltidspension

Vid verkställigheten av denna lag tillämpas på deltidspension dessutom vad lagen om pension för arbetstagare föreskriver i

1) 21 § om avbrytande av utbetalningen av deltidspension,

2) 22 § om indragning av deltidspension och erhållande av deltidspension på nytt,

3) 23 § om invalidpension efter deltidspension, och

4) 24 § om ändring av deltidspension till ålderspension.

Arbetspensionsrehabilitering

42 §

Rätt till arbetspensionsrehabilitering

En lantbruksföretagare under 63 år har rätt att få ändamålsenlig yrkesinriktad rehabilitering för förhindrande av arbetsoförmåga eller förbättrande av arbets- och förvärvsförmågan, om

1) en sjukdom, ett lyte eller en kroppsskada som konstaterats på behörigt sätt sannolikt medför risk för arbetsoförmåga enligt 47 § 1 mom.,

2) lantbruksföretagaren har sådana inkomster av arbete att de inkomster för återstående tid som avses i 76 § är minst 25 133,40 euro, och

3) lantbruksföretagaren inte har rätt till rehabilitering med stöd av bestämmelserna om rehabilitering inom ramen för olycksfalls- eller trafikförsäkring.

När rehabiliteringens ändamålsenlighet bedöms beaktas lantbruksföretagarens ålder, yrke, tidigare verksamhet, utbildning och etablering i arbetslivet samt huruvida den yrkesinriktade rehabilitering som söks sannolikt leder till att lantbruksföretagaren fortsätter i arbete som är lämpligt med tanke på hans eller hennes hälsotillstånd eller återgår till arbete. När ändamålsenligheten bedöms beaktas dessutom huruvida den yrkesinriktade rehabiliteringen uppskjuter lantbruksföretagarens pensionering.

Med risk för arbetsoförmåga avses en situation där det är sannolikt att lantbruksföretagaren

under de närmaste åren, trots att möjligheterna till vård och medicinsk rehabilitering beaktas, utan yrkesinriktad rehabilitering skulle bli beviljad full invalidpension eller delinvalidpension.

Den i 1 mom. 2 punkten avsedda inkomsten för återstående tid fastställs på samma sätt som om lantbruksföretagaren hade blivit arbetsoförmögen vid tidpunkten för ansökan om rehabilitering. När inkomsten bestäms beaktas dock inte inkomst på basis av vilken förmån för oavlönad tid fås eller inkomster som avses i 76 § 4 mom. i lagen om pension för arbetstagare.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas också på rehabilitering av en sådan lantbruksföretagare som är arbetsoförmögen på det sätt som avses i 47 § 1 mom. I dessa fall fastställs inkomsten för återstående tid på samma sätt som i lantbruksföretagarens invalidpension.

43 §

Yrkesinriktad rehabilitering och rehabiliteringsplan

Med yrkesinriktad rehabilitering avses arbetsprövning, arbetsträning, utbildning som leder till arbete eller yrke och stöd för inledande av eller fortsatt näringsverksamhet. Lantbruksföretagaren kan få ersättning för de behövliga och nödvändiga kostnader som den yrkesinriktade rehabiliteringen medför.

Innan den yrkesinriktade rehabiliteringen inleds skall lantbruksföretagaren ha en plan för rehabiliteringen (*rehabiliteringsplan*). Pensionsanstalten kan stödja utarbetandet av planen.

44 §

Förhandsbeslut om rätt till arbetspensionsrehabilitering

En lantbruksföretagare har rätt att få ett förhandsbeslut av vilket det framgår om han eller hon uppfyller villkoren för arbetspensionsrehabilitering. Ett förhandsbeslut är bindande för pensionsanstalten, om lantbruksföretagaren läm-

nar in en rehabiliteringsplan till pensionsanstalten inom nio månader från det att förhandsbeslutet har vunnit laga kraft.

45 §

Andra bestämmelser om rehabilitering samt förmåner som betalas för rehabiliteringstiden

Vid verkställigheten av denna lag tillämpas på rehabilitering vad lagen om pension för arbetstagare föreskriver i

- 1) 28 § om rehabiliteringspenning,
- 2) 29 § om partiell rehabiliteringspenning,
- 3) 30 § om rehabiliteringstillägg till invalidpensionstagare,
- 4) 31 § om rehabiliteringsunderstöd,
- 5) 32 § om indragning av rehabiliteringspenning eller av invalidpensionstagares rehabiliteringstillägg, och
- 6) 33 § om pensionsanstaltens anmälningskyldighet.

Vad som i denna lag bestäms om sökande av invalidpension, dess fastställande på tidigare grunder, engångsförhöjning, beaktande av förändringar i löne- och prisnivån, avdrag av primära förmåner, utbetalning, justering av invalidpension och ändring av beloppet, dröjsmålsförhöjning, återkrav, lämnande och erhållande av uppgifter, sökande av ändring och anmälningskyldighet för invalidpensionstagare gäller rehabiliteringspenningen och rehabiliteringstillägget samt mottagaren av dem, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

Rehabiliteringspenning och rehabiliteringstillägg kan också betalas för kortare tid än en månad. Primärtid enligt sjukförsäkringslagen inverkar inte på begynnelse tidpunkten för rehabiliteringspenningen. För den tid för vilken rehabiliteringspenning betalas tjänas inte pension in i enlighet med 71 § och rehabiliteringsförmåner tas inte som grund för familjepension. För arbete under den tid för vilken rehabiliteringspenning betalas tjänas ny pension in i enlighet med 68 §.

46 §

Rehabiliteringsunderstöd för att stöda sysselsättning

Till en person som fått rehabiliteringspenning kan för högst sex månader betalas rehabiliteringsunderstöd, om detta är synnerligen behövt för att han eller hon skall kunna få arbete. I sådana fall fastställs rehabiliteringsunderstödet som ett engångsbelopp och betalas i en eller flera poster. Rehabiliteringsunderstöd betalas dock inte för den tid för vilken lantbruksföretagaren har rätt till arbetslöshetsdagpenning eller arbetsmarknadsstöd enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Invalidpension

47 §

Rätt till invalidpension

En lantbruksföretagare har rätt till invalidpension, om hans eller hennes arbetsförmåga på grund av sjukdom, lyte eller skada uppskattas vara nedsatt med minst två femtedelar utan avbrott i minst ett år. Invalidpensionen beviljas som full pension, om lantbruksföretagarens arbetsförmåga är nedsatt med minst tre femtedelar. I annat fall beviljas invalidpensionen som delinvalidpension.

Vid bedömningen av i vilken mån arbetsförmågan är nedsatt beaktas lantbruksföretagarens återstående förmåga att skaffa sig förvärvsinkomst genom sådant tillgängligt arbete som han eller hon skäligen kan förutsättas utföra. Härvid beaktas också lantbruksföretagarens utbildning, tidigare verksamhet, ålder, boningsort och andra därmed jämförbara omständigheter.

Utöver vad som bestäms i 2 mom. skall arbetsförmågans yrkesmässiga karaktär betonas vid bedömningen av rätt till invalidpension för en lantbruksföretagare som fyllt 60 år.

48 §

Invalidpension på basis av pension som beviljats enligt arbetspensionslagarna för den offentliga sektorn

En lantbruksföretagare har rätt till invalidpension när han eller hon, efter det att ett arbete som omfattas av denna lag upphört, för ett senare tjänste- eller arbetsavtalsförhållande beviljats invalidpension enligt

1) 35 § 1 mom. 2 punkten i lagen om statens pensioner (/2006),

2) 24 § 1 mom. 2 punkten i lagen om kommunala pensioner (549/2003),

3) de bestämmelser i 1 § i pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan (298/1966) som motsvarar de bestämmelser som nämns ovan i 1 punkten, eller

4) de bestämmelser i 13 § i lagen om Folkpensionsanstalten (731/2001) som motsvarar de bestämmelser som nämns ovan i 1 punkten.

En lantbruksföretagare har rätt till invalidpension också när hans eller hennes pension enligt arbetspensionslagarna för den privata sektorn är högst 688,02 euro per månad och han eller hon, efter det att ett arbete som omfattas av denna lag upphört, för ett senare tjänste- eller arbetsavtalsförhållande beviljats invalidpension på basis av arbetsförmåga som börjat medan anställningen varade, i enlighet med följande bestämmelser:

1) 35 § 1 mom. 1 punkten i lagen om statens pensioner,

2) 24 § 1 mom. 1 punkten i lagen om kommunala pensioner,

3) de bestämmelser i 1 § i pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan som motsvarar de bestämmelser som nämns ovan i 1 punkten, eller

4) de bestämmelser i 13 § i lagen om Folkpensionsanstalten som motsvarar de bestämmelser som nämns ovan i 1 punkten.

49 §

Förhandsbeslut om rätten till delinvalidpension

En lantbruksföretagare har rätt att få ett förhandsbeslut av vilket det framgår om han eller

hon uppfyller de i 47 § 1 mom. nämnda villkoren för delinvalidpension. Förhandsbeslutet ges av den pensionsanstalt som är behörig att avgöra en pensionsansökan då lantbruksföretagaren ansöker om pension i stället för om förhandsbeslut.

Ett förhandsbeslut är bindande för pensionsanstalten, om en därpå grundad pensionsansökan görs inom nio månader eller inom en av lantbruksföretagaren och pensionsanstalten avtalad längre tid från det att förhandsbeslutet vann laga kraft.

50 §

Handläggning av invalidpensionsärende

Innan pensionsanstalten fattar beslut om invalidpension skall den se till att lantbruksföretagarens möjligheter till rehabilitering har klarlagts.

Avslås en ansökan om invalidpension eller arbetspensionsrehabilitering, skall pensionsanstalten se till att sökanden hänvisas till rehabilitering på det sätt som föreskrivs i 53 § i lagen om pension för arbetstagare.

Pensionsanstaltens sakkunnigläkare skall delta i beredningen av ärendena i pensionsanstalten på det sätt som föreskrivs i 40 § i lagen om pension för arbetstagare.

51 §

Invalidpensionens belopp

Beloppet av full invalidpension är summan av den intjänade pensionen fram till utgången av det år som föregick pensionsfallsåret och pensionsdelen för återstående tid enligt 70 §. Delinvalidpensionen utgör hälften av full invalidpension.

52 §

Begynnelse tidpunkten för invalidpension

Full invalidpension börjar tidigast från ingången av månaden efter den under vilken den i 12 kap. 3 § i sjukförsäkringslagen avsedda primärtiden för dagpenningen utgår.

Full invalidpension börjar dock från ingången av månaden efter den under vilken arbetsförmågan började, om

1) pensionsansökan har gjorts innan Folkpensionsanstalten har fastställt primärtiden för sjukdagpenningen och det före utgången av den andra kalendermånaden som följer på pensionsansökan inte har beviljats sådan sjukdagpenning som skall betalas för minst en månad utan avbrott och som hänför sig till tiden efter arbetsförmågans början, eller

2) ansökan om sjukdagpenning som hänför sig till tiden efter arbetsförmågans början har avslagits och lantbruksföretagaren inte har beviljats sådan sjukdagpenning som skall betalas för minst en månad utan avbrott och som hänför sig till tiden efter avslaget.

Har lantbruksföretagaren rätt att från utlandet få en förmån som motsvarar sjukdagpenning enligt sjukförsäkringslagen, beaktas den vid fastställandet av begynnelse tidpunkten för en full invalidpension på samma sätt som sjukdagpenning enligt sjukförsäkringslagen, dock för högst den maximala betalningstiden enligt sjukförsäkringslagen.

Delinvalidpension börjar från ingången av den månad som följer på pensionsfallet.

53 §

Betalning av invalidpension retroaktivt

Invalidpension betalas inte utan giltigt skäl retroaktivt för längre tid än sex månader före månaden för ansökan om pension.

Beviljas invalidpension retroaktivt, betalas pensionen inte för den tid för vilken lantbruksföretagaren har fått rehabiliteringspenning enligt arbetspensionslagarna eller lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningsförmåner eller ersättning för inkomstbortfall med stöd av lagen om rehabilitering som ersätts enligt lagen om olycksfallsförsäkring eller lagen om rehabilitering som ersätts enligt trafikförsäkringslagen.

Beviljas invalidpension retroaktivt såsom delinvalidpension eller full invalidpension på basis av 52 § 2 mom. och har för samma tid utbe-

talats sjukdagpenning eller partiell sjukdagpenning enligt sjukförsäkringslagen, betalas invalidpension för denna tid till den del dess belopp överstiger beloppet av dagpenningen.

54 §

Tid för vilken invalidpension beviljas

Invalidpension beviljas tills vidare eller i form av rehabiliteringsstöd för viss tid.

Om den tid under vilken lantbruksföretagaren haft nedsatt arbetsförmåga för viss tid varat i åtminstone ett år, har han eller hon rätt att få rehabiliteringsstöd för att återställa arbetsförmågan under så lång tid som han eller hon bedöms vara arbetsoförmögen på det sätt som avses i denna lag.

När rehabiliteringsstöd beviljas skall pensionsanstalten se till att en vård- eller rehabiliteringsplan har utarbetats för lantbruksföretagaren. Rehabiliteringsstöd kan beviljas en arbetsoförmögen lantbruksföretagare även för den tid vård- eller rehabiliteringsplanen håller på att tas fram.

55 §

Invalidpensionstagarens anmälningsskyldighet

Den som får invalidpension är skyldig att underrätta pensionsanstalten om att han eller hon återfått arbetsförmågan, om att han eller hon inleder eller utökar en företagarkerksamhet som lantbrukare eller annan företagarkerksamhet eller annat förvärvsarbete och om att rehabiliteringen avbrutits.

56 §

Utredning av fortsatt arbetsoförmåga

Om pensionsanstalten har motiverat skäl att anta att pensionstagaren åter är arbetsoförmögen är pensionstagaren, på pensionsanstaltens åläggande, skyldig att för utredning av om arbetsoförmågan fortgår låta undersöka sig hos en av pensionsanstalten angiven legitimerad läkare eller på en rehabiliteringsanstalt eller en undersök-

ningsinrättning som anvisas av pensionsanstalten. Pensionsanstalten skall då ersätta skäligena kostnader för undersökningen och eventuella resor.

57 §

Kontroll av rätten till invalidpension

Förändras en invalidpensionstagares arbetsförmåga kontrolleras hans eller hennes rätt till invalidpension på ansökan av pensionstagaren eller på pensionsanstaltens initiativ.

När förändringar i invalidpensionstagarens arbetsförmåga eller återfående av arbetsförmågan bedöms, beaktas förändringarna i lantbruksföretagarens arbetsförtjänst eller arbetsinsats. Lantbruksföretagaren har inte rätt till full invalidpension för den tid under vilken arbetsförtjänsten överstiger 40 procent av den stabiliserade genomsnittliga inkomsten för tiden innan arbetsoförmågan började eller rätt till delinvalidpension för den tid under vilken arbetsförtjänsten överstiger 60 procent av den nämnda genomsnittliga inkomsten, förutom om överskridningen av inkomstgränsen är tillfällig.

58 §

Ändring och upphörande av invalidpension

Vid verkställigheten av denna lag tillämpas på invalidpension vad lagen om pension för arbetstagare föreskriver i

- 1) 48 § om ändring av invalidpensionens belopp,
- 2) 50 § om avbrott i utbetalningen av invalidpension,
- 3) 51 § om justering av invalidpension retroaktivt, och
- 4) 52 § om ändring av invalidpension till ålderspension.

59 §

Indragning av invalidpension

Om en invalidpensionstagare har återfått sin arbetsförmåga i sådan grad att han eller hon inte

längre uppfyller villkoren för erhållande av pensionen, dras invalidpensionen in från och med ingången av kalendermånaden efter den under vilken pensionstagaren återfått arbetsförmågan.

Om invalidpensionen dras in eller rehabiliteringsstödet upphör, kan pensionen för att stödja återgången till arbete fortgå i form av rehabiliteringsstöd till samma belopp som delinvalidpension även för en kortare tid än ett år.

Familjepension

60 §

Familjepension och familjepensionstagare

Förmånslåtare är en lantbruksföretagare som tjänat in pension enligt denna lag och efter vars död familjepension betalas till förmånstagarna på det sätt som föreskrivs nedan.

Förmånstagare är en person som har rätt till familjepension efter förmånslåtarens död. Förmånstagare är på de villkor som anges nedan en efterlevande make, förmånslåtarens samt den efterlevande makens barn och en tidigare make till förmånslåtaren.

Familjepension betalas i form av efterlevandepension och barnpension.

Rätt till familjepension har inte den som genom brott uppsåtligt har orsakat förmånslåtarens död.

61 §

Efterlevande makes rätt till pension

En efterlevande make har rätt till efterlevandepension, om han eller hon hade ingått äktenskap med förmånslåtaren innan denne hade fyllt 65 år och har eller har haft ett gemensamt barn med förmånslåtaren.

Rätt till efterlevandepension har också en sådan efterlevande make vars äktenskap har ingåtts innan den efterlevande maken fyller 50 år och förmånslåtaren 65 år och äktenskapet har varit minst fem år, om

1) den efterlevande maken har fyllt 50 år vid förmånslåtarens död, eller

2) den efterlevande maken vid förmånslåtarens död har fått invalidpension enligt en arbetspensionslag eller folkpensionslagen (347/1956) i minst tre års tid.

En efterlevande make har inte rätt till efterlevandepension enligt 1 mom., om barnet har givits som adoptivbarn utanför familjen före förmånslåtarens död eller är förmånslåtarens barn som den efterlevande maken adopterat efter förmånslåtarens död.

Har den efterlevande maken på basis av ett tidigare äktenskap rätt att få familjepension enligt en arbetspensionslag, uppkommer inte rätt till ny familjepension.

62 §

Barns rätt till pension

Rätt till barnpension vid förmånslåtarens död har ett barn som inte har fyllt 18 år och som är

1) barn till förmånslåtaren, eller

2) barn till den efterlevande maken och som vid förmånslåtarens död bodde i samma hushåll som förmånslåtaren och den efterlevande maken.

Barnpension beviljas i första hand efter barnets egen förälder. Rätt till barnpension kan inte uppkomma efter flera än två förmånslåtare samtidigt. Om ett barn som får barnpension efter två förmånslåtare senare beviljas barnpension efter sin egen förälder, upphör den barnpension som först beviljats efter annan förmånslåtare när den barnpension som beviljas efter den egna föräldern börjar.

63 §

Tidigare makes rätt till pension

En tidigare make till förmånslåtaren har rätt till efterlevandepension, om förmånslåtaren vid sin död på basis av ett lagakraftvunnet domstolsbeslut eller en lagakraftvunnen dom eller ett avtal som har fastställts av socialnämnden var skyldig att betala periodiskt underhållsbidrag till honom eller henne. I fråga om en tidigare make och dennes rätt till efterlevandepension gäller

vad som bestäms om den efterlevande maken och dennes rätt till efterlevandepension.

64 §

Begynnelse tidpunkten för samt utbetalning och upphörande av familjepension

Vid verkställigheten av denna lag tillämpas på familjepension vad lagen om pension för arbetstagare föreskriver i

- 1) 58 § om begynnelse tidpunkten för familjepension och utbetalning retroaktivt,
- 2) 60 § om upphörande av familjepension,
- 3) 61 § om beviljande av familjepension för viss tid, och
- 4) 62 § om engångsbetalning av efterlevandepension.

65 §

Anmälningsskyldighet

Den som får efterlevandepension är skyldig att underrätta pensionsanstalten om han eller hon har ingått äktenskap.

Om ett barn som får barnpension ges som adoptivbarn till någon annan än förmanståtarens efterlevande make eller dennes nya make, är barnets adoptivföräldrar skyldiga att underrätta pensionsanstalten om adoptionen.

Grupplivförsäkring

66 §

Rätt till försäkringsbelopp från grupplivförsäkringen

Efter en i 10 § avsedd lantbruksföretagares död har hans eller hennes förmanståtare rätt till ett försäkringsbelopp från grupplivförsäkringen i enlighet med denna lag. Förmanståtare och förutsättningarna för att få ut försäkringsbeloppet samt dess storlek och utbetalning bestäms i enlighet med de villkor som avses i 11 §.

Om Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt har betalt ett försäkringsbelopp enligt denna lag och det senare kommer fram att förmanståtaren

har rätt till ett försäkringsbelopp enligt någon annan grupplivförsäkring, övergår förmanståtarens rätt till detta till pensionsanstalten till den del som motsvarar ersättningen enligt denna lag.

6 kap.

Fastställande av pension

Pensionstillväxt

67 §

Grunderna för pensionstillväxten

Pensionen tillväxer

1) på grundval av den totala arbetsinkomsten för lantbruksföretagarverksamhet som försäkrats enligt denna lag under tiden mellan ingången av kalendermånaden efter den under vilken 18 års ålder uppnåddes till utgången av den månad under vilken 68 års ålder uppnåddes,

2) för oavlönad tid, och

3) för tid med invalidpension och deltidspension enligt denna lag.

Till pension berättigar inte den totala arbetsinkomsten för det år under vilket arbetsoförmågan började, om den återstående tiden vid fastställandet av invalidpensionen har räknats såsom till pension berättigande tid på det sätt som föreskrivs i 66 § i lagen om pension för arbetstagare.

68 §

Pensionstillväxt på grundval av den totala arbetsinkomsten

Pensionen tillväxer på grundval av den totala pensionsgrundande arbetsinkomsten med

1) 1,5 procent fram till utgången av den kalendermånad under vilken lantbruksföretagaren fyller 53 år,

2) 1,9 procent från och med ingången av kalendermånaden efter den under vilken lantbruksföretagaren fyller 53 år fram till utgången av den kalendermånad under vilken lantbruksföretagaren fyller 63 år,

3) 4,5 procent från och med ingången av kalendermånaden efter den under vilken lantbruksföretagaren fyller 63 år fram till utgången av den kalendermånad under vilken lantbruksföretagaren fyller 68 år.

När en tillväxtprocent enligt 1 mom. ändras under kalenderåret, anses för det kalenderår då lantbruksföretagaren fyller 53 eller 63 år som arbetsinkomst som erhållits före ingången av den kalendermånad som följer efter den månad då lantbruksföretagaren uppnår den åldern en lika stor andel av den totala arbetsinkomsten under kalenderåret som antalet månader med förvärvsinkomst till utgången av den månad då lantbruksföretagaren uppnår sagda ålder är av antalet månader med förvärvsinkomst under året i fråga. I detta fall anses som månad med förvärvsinkomster vara en kalendermånad under vilken försäkring är i kraft.

Arbetar lantbruksföretagaren i något annat EU- eller EES-land än i Finland vid uppnådd 53 års ålder, fogas till den teoretiska pensionen ett särskilt tillägg som räknas ut på basis av skillnaden mellan den tillväxtprocent som avses i 1 mom. 2 och 3 punkten och den tillväxtprocent som avses i 1 mom. 1 punkten. Det särskilda tillägget räknas ut på basis av den totala arbetsinkomsten för lantbruksföretagarverksamhet som försäkrats enligt denna lag.

69 §

Pensionstillväxt för arbete som utförs under tiden med pension

Pensionen tillväxer med 1,5 procent på grundval av den totala arbetsinkomsten för lantbruksföretagarverksamhet som försäkrats enligt denna lag under den tid för vilken lantbruksföretagaren enligt arbetspensionslagarna har fått invalidpension, ålderspension eller motsvarande pension från utlandet.

70 §

Pensionstillväxt för oavlönad tid och fastställande av pension för återstående tid

Pensionen tillväxer med 1,5 procent på grundval av den inkomst som ligger till grund för en i 74 § avsedd förmån som lantbruksföretagaren under ettvarit kalenderår erhållit för oavlönad tid.

När invalidpensionen fastställs berättigar tiden från ingången av det kalenderår under vilket lantbruksföretagaren har blivit arbetsoförmögen till utgången av den kalendermånad under vilken lantbruksföretagaren fyller 63 år till pension (*återstående tid*). En förutsättning för erhållande av pension för återstående tid är att lantbruksföretagaren under de tio kalenderår som föregick det år under vilket arbetsoförmågan började har haft sammanlagt minst 12 566,70 euro i arbetsförtjänster.

Av den i 76 § 1 mom. avsedda inkomst som pensionen för återstående tid grundar sig på utgör pensionen för återstående tid

1) 1,5 procent per år till den del pensionen omfattar återstående tid fram till utgången av den kalendermånad under vilken lantbruksföretagaren fyller 50 år,

2) 1,3 procent per år till den del den återstående tiden omfattar tiden från ingången av kalendermånaden efter den under vilken lantbruksföretagaren fyller 50 år fram till utgången av den kalendermånad under vilken lantbruksföretagaren fyller 63 år.

71 §

Pensionstillväxt för tid med invalidpension som upphört

Om en lantbruksföretagare som har fått invalidpension senare beviljas pension på nya grunder på basis av ålder eller arbetsoförmåga, räknas såsom till pension berättigande tid även den tid under vilken lantbruksföretagaren fick invalidpension. När pensionen för denna tid räknas ut används som grund den inkomst för återstående tid som hänför sig till den invalidpension som upphört.

På basis av 1 mom. tillväxer pensionen från och med ingången av det år under vilket arbetsförmågan började till utgången av den kalendermånad under vilken invalidpensionen upphörde på grundval av den inkomst som pensionen för återstående tid grundar sig på och som hänför sig till invalidpensionen med

1) 1,5 procent per år till den del pensionen omfattar tiden fram till utgången av den kalendermånad under vilken lantbruksföretagaren fyller 50 år,

2) 1,3 procent per år till den del pensionen omfattar tiden från ingången av kalendermånaden efter den under vilken lantbruksföretagaren fyller 50 år fram till utgången av den kalendermånad under vilken lantbruksföretagaren fyller 63 år.

Har lantbruksföretagaren utöver invalidpension enligt denna lag fått invalidpension enligt någon annan arbetspensionslag, utgör den inkomst för återstående tid som omfattas av denna lag och som hänför sig till den invalidpension som upphört samma relativa andel av de inkomster för återstående tid som hänför sig till de invalidpensioner som lantbruksföretagaren erhållit som den andel den totala arbetsinkomsten enligt denna lag utgör av summan av inkomsterna enligt arbetspensionslagarna under den granskingstid som avses i 76 och 78 § i lagen om pension för arbetstagare.

Har lantbruksföretagaren fått invalidpension utan grund, räknas vid beräkningen av ny pension inte denna tid med pension såsom till pension berättigande tid.

72 §

Pensionstillväxt på grundval av deltidsarbete och för tid med deltidspension

På grundval av inkomster av deltidsarbete som utförs vid sidan av deltidspension samt på grundval av inkomster som ligger till grund för i 74 § i lagen om pension för arbetstagare avsedda förmåner för oavlönad tid under tiden för deltidsarbete tillväxer pensionen i enlighet med 68 § och 70 § 1 mom.

För tid med deltidspension tillväxer ålderspensionen med 0,75 procent per år av det i 37 § 1 mom. avsedda inkomstbortfall på basis av vilket lantbruksföretagarens deltidspension första gången räknades ut.

När invalidpensionen räknas ut på basis av en arbetsoförmåga som börjat under tid med deltidspension, tillväxer pensionen för tiden med deltidspension med 1,5 procent av inkomstbortfallet. Räknas även pension för återstående tid med i pension som tjänas in på grundval av deltidsarbete som utförs vid sidan av deltidspension när invalidpensionen fastställs, skall pensionen för återstående tid räknas ut enligt tillväxtprocentsatserna i 70 § 3 mom. också i fråga om inkomstbortfallet.

Den pensionsgrundande totala arbetsinkomsten och förmåner som berättigar till pension

73 §

Den pensionsgrundande totala arbetsinkomsten

Den pensionsgrundande totala arbetsinkomsten räknas ut särskilt för varje kalenderår. Den pensionsgrundande totala arbetsinkomsten utgör ett enligt försäkringsperioderna vägt medeltal av de arbetsinkomster som fastställts för lantbruksföretagaren för året i fråga. Den totala arbetsinkomsten för det år en lantbruksföretagarverksamhet börjar eller upphör utgör en sådan andel av den årliga arbetsinkomsten för året i fråga som motsvarar den tid lantbruksföretagarverksamheten har fortsatt.

Om lantbruksföretagaren har obetalda arbetspensionsförsäkringsavgifter som inte har preskriberats, är den totala arbetsinkomsten för kalenderåret i fråga lika stor som den arbetsinkomst som är grund för de arbetspensionsförsäkringsavgifter som fastställts för lantbruksföretagaren för nämnda kalenderår. Om de obetalda arbetspensionsförsäkringsavgifterna har preskriberats fås den totala arbetsinkomsten genom att nämnda arbetsinkomst multipliceras med en kvot som utgörs av förhållandet mellan de arbetspensionsförsäkringsavgifter som lantbruksföretagaren har betalat och de arbetspensionsför-

säkringsavgifter som fastställts för honom eller henne.

74 §

Oavlönad tid som berättigar till pension

Oavlönad tid berättigar till pension, om lantbruksföretagaren före ingången av pensionsfallsåret har haft minst 12 566,70 euro i arbetsförtjänster. Vid verkställigheten av denna lag tillämpas på oavlönad tid som berättigar till pension 74 § i lagen om pension för arbetstagare. Har lantbruksföretagaren fått vuxenutbildningsstöd enligt lagen om vuxenutbildningsstöd (1276/2000), beaktas dock som inkomst som berättigar till pension 65 procent av 523,61 euro för varje hel kalendermånad för vilken företagen har fått sådant stöd.

Om pensionstagaren har rätt till pension enligt två eller flera arbetspensionslagar beaktas de arbetsinkomster och arbetsförtjänster som ligger till grund för förmånerna endast en gång.

75 §

Pensionsutdrag och kontroll av det

Till en i Finland bosatt lantbruksföretagare i åldern 18—67 år sänds årligen ett pensionsutdrag varav framgår

1) lantbruksföretagarverksamhet som berättigar till pension och som försäkrats enligt denna lag samt de totala arbetsinkomsterna för den,

2) de inkomster som ligger till grund för förmåner som betalats för oavlönad tid och som berättigar till pension, särskilt för varje förmånslag,

3) grunden och den tid för vilken förmån intjänas enligt lagen om pensionsersättning som skall betalas av statens medel för tiden för vård av barn under tre år eller för tiden för studier, och

4) beloppet av den pension som intjänats fram till utgången av året före det år under vilket utdraget skickades.

Pensionsutdraget innehåller de uppgifter som avses i 1 mom. 1—3 punkten för fem kalenderår före det år under vilket informationen skickades. Utdraget sänds till lantbruksföretagaren av den pensionsanstalt där lantbruksföretagaren är försäkrad vid utgången av kalenderåret före det år under vilket utdraget skickades eller senast därförinnan. Har lantbruksföretagaren också försäkrats enligt någon annan arbetspensionslag, sänds pensionsutdraget av den pensionsanstalt som senast har försäkrat lantbruksföretagaren enligt nämnda pensionslag. Utöver de uppgifter som föreskrivs i lagen om pension för arbetstagare innehåller utdraget även uppgifter om lantbruksföretagarverksamhet enligt denna lag.

Om lantbruksföretagaren noterar en brist eller ett fel i de uppgifter som avses i 1 mom. 2 och 3 punkten, skall den pensionsanstalt som skickat utdraget på lantbruksföretagarens yrkande reda ut uppgifternas riktighet. Lantbruksföretagaren skall vid behov uppvisa en sådan utredning om grunderna för sitt yrkande som skäligen kan förutsättas av honom eller henne. Pensionsanstalten är inte skyldig att reda ut dessa uppgifter retroaktivt för längre tid än de fem kalenderår som avses i 2 mom.

Om lantbruksföretagaren ostridigt visar att han eller hon före de fem år som nämns ovan har haft sådana förmåner som avses i 1 mom. 2 och 3 punkten och som berättigar till pension samt som inte på rätt sätt beaktats som pensionsberättigande, beaktar pensionsanstalten uppgifterna retroaktivt. Ostridigt påvisade inkomster som ligger till grund för förmåner för oavlönad tid, tid för vård av barn under tre år samt studietid beaktas som inkomster för de år till vilka förmånstiden, vårdtiden eller studierna hänför sig.

Lantbruksföretagaren har rätt att få ett beslut om de uppgifter som avses i 3 och 4 mom. och som påverkar pensionsrätten. Beslutet ges av den pensionsanstalt som skickat utdraget. Om uppgifterna enligt 3 och 4 mom. hänför sig till ett tillämpningsärende enligt 9 § som behandlas av Pensionsskyddscentralen, ger centralen beslut också om de uppgifter som avses i 3 och 4 mom.

Andra omständigheter som inverkar på invalidpensionens belopp

76 §

Pension för återstående tid

Den inkomst som pension för återstående tid grundar sig på (*inkomst för återstående tid*) bestäms på grundval av de arbetsförtjänster samt de inkomster som ligger till grund för de i 74 § avsedda förmånerna för oavlönad tid vilka lantbruksföretagaren har erhållit under de fem kalenderår som föregick det år under vilket arbetsförmågan började (*granskningstid*) och på det sätt som föreskrivs närmare i 76 § i lagen om pension för arbetstagare.

Vid verkställigheten av denna lag tillämpas på pension dessutom vad lagen om pension för arbetstagare föreskriver i

- 1) 77 § om hur tid för vård av barn inverkar på pension för återstående tid,
- 2) 78 § om fastställande av pension för återstående tid på grundval av inkomst under mindre än fem år, och
- 3) 79 § om andel enligt den lagen av inkomster för återstående tid.

77 §

Beviljande av pension på tidigare grunder och engångsförhöjning av pension

Vid verkställigheten av denna lag tillämpas på invalidpension vad lagen om pension för arbetstagare föreskriver i

- 1) 80 § om beviljande av pension på tidigare grunder, och
- 2) 81 § om engångsförhöjning av invalidpension.

Livslängdskoefficient

78 §

Anpassning av pensionsskyddet till den allmänna förändringen i livslängden

Pensionsskyddet anpassas till förändringen i den förväntade medellivslängden genom att pensionen, när ålderspensionen börjar, omvandlas med den livslängdskoefficient som fastställts för det år under vilket lantbruksföretagaren fyllde 62 år.

När en invalidpension ändras till ålderspension vid 63 års ålder, justeras pensionen med den livslängdskoefficient som fastställts för det år under vilket lantbruksföretagaren fyllde 62 år.

Social- och hälsovårdsministeriet utfärdar genom förordning bestämmelser om livslängdskoefficienten på det sätt som föreskrivs i 83 § i lagen om pension för arbetstagare.

Fastställande av familjepension

79 §

Grund för familjepension

Familjepensionen fastställs på basis av den ålderspension eller fulla invalidpension enligt denna lag som förmånslåtare fick vid sin död. När ålderspension är grund för familjepensionen, beaktas ålderspensionen utan den omvandling med livslängdskoefficienten som avses i 78 §. Pension som förmånslåtare tjänat in under sin tid med pension läggs till den pension som räknas ut som grund för familjepensionen.

Om förmånslåtare vid sin död inte fick sådan pension som avses i 1 mom., uträknas som grund för familjepensionen den pension som förmånslåtare skulle ha fått om han eller hon på sin dödsdag hade blivit arbetsoförmögen i den mån som berättigar till full invalidpension.

Om förmånslåtare vid sin död fick invalidpension i vilken en i 81 § i lagen om pension för arbetstagare avsedd engångsförhöjning inte ingick, ökas förmånslåtarens invalidpension, som uträknas som grund för familjepensionen, med en engångsförhöjning från ingången av det ka-

lenderår fram till vilket förmånslåtarens invalidpension och på basis av den beviljad familjepension tillsammans har fortgått fem kalenderår. Om förmånslåtarens inte erhöll pension vid sin död, läggs engångsförhöjningen till förmånslåtarens invalidpension, som räknats ut som grund för familjepensionen, från ingången av det kalenderår fram till vilket familjepensionen har fortgått fem kalenderår. Engångsförhöjningsprocenten bestäms på det sätt som avses i 81 § i lagen om pension för arbetstagare enligt hur gammal förmånslåtarens skulle vara vid tidpunkten för förhöjningen.

80 §

Beloppet på efterlevande makes och tidigare makes pension samt barnpensionen

På efterlevande makes och tidigare makes pension samt på barnpension enligt denna lag tillämpas vad som föreskrivs om pensionsbeloppet i 85 och 86 § i lagen om pension för arbetstagare.

81 §

Justering av familjepension

Familjepensionens belopp och dess fördelning mellan förmånstagarna justeras om antalet förmånstagare ändras. Justeringen görs från ingången av kalendermånaden efter förändringen.

Familjepensionens belopp justeras också då en engångsförhöjning i enlighet med 79 § 3 mom. läggs till den invalidpension som ligger till grund för familjepensionen. Härvid justeras familjepensionen vid samma tidpunkt som den då engångsförhöjningen läggs till.

82 §

Minskning av efterlevandepension

Pensioner som den efterlevande maken fått på basis av förvärvsarbete och som grundar sig på arbetspensionslagarna och därmed jämförbara lagar minskar efterlevandepensionen. När efter-

levandepensionen minskas beaktas de pensioner som den efterlevande maken fått, utan att primära förmåner dras av från dem, och delinvalidpension som den efterlevande maken fått beaktas till ett belopp som motsvarar full invalidpension. När efterlevandepensionen minskas beaktas dessutom en förmån som motsvarar ovan nämnda pension och som skall betalas till den efterlevande maken från utlandet eller på basis av anställning vid en institution inom Europeiska gemenskaperna eller vid en internationell organisation.

Om den efterlevande maken inte får sådan pension som avses i 1 mom., betraktas som den efterlevande makens arbetspension dock den kalkylerade pension som denne skulle ha beviljats om han eller hon på förmånslåtarens dödsdag hade blivit arbetsoförmögen i den mån som berättigar till full invalidpension (*efterlevande makes kalkylerade pension*). Om den efterlevande maken har arbetat utomlands eller varit anställd av en institution inom Europeiska gemenskaperna eller av en internationell organisation, betraktas som den efterlevande makens arbetspension den kalkylerade pension som den efterlevande maken skulle ha beviljats om hans eller hennes arbete som räknas till den försäkringstid som grundar sig på en anställning utomlands, vid en institution inom Europeiska gemenskaperna eller vid en internationell organisation hade omfattats av denna lag.

Ger pensionsanstalten beloppet av den efterlevande makens kalkylerade pension till den pensionsanstalt som sköter verkställigheten av arbetspensionslagarna för den offentliga sektorn för fastställande av efterlevandepensionen enligt arbetspensionslagarna för den offentliga sektorn, har den efterlevande maken på begäran rätt att av pensionsanstalten få ett beslut om beloppet av den kalkylerade pensionen.

Vid verkställigheten av denna lag tillämpas på efterlevandepension dessutom vad lagen om pension för arbetstagare föreskriver i

- 1) 89 § om tidpunkt för minskning av pensionen,
- 2) 90 § om grund för minskning av pensionen samt belopp, och

3) 91 § om minskning av pensionen i särskilda fall.

Primära förmåner som dras av från pension

83 §

Förmåner som inverkar på pensionsbeloppet samt pensionsanstaltens regressrätt

Vid verkställigheten av denna lag tillämpas på pension vad lagen om pension för arbetstagare föreskriver i

- 1) 92 § om förmåner som dras av från pension,
- 2) 93 § om avdrag för förmån från utlandet,
- 3) 94 § om inverkan på pensionsbeloppet av ändringar av en primär förmån, och
- 4) 95 § om regressrätt.

Beaktande av förändringar i löne- och prisnivån

84 §

Justering av inkomstgränser, belopp och den totala arbetsinkomsten med en lönekoeficient

De inkomstgränser, belopp och gränobelopp som avses i denna lag justeras årligen vid ingången av januari med den lönekoeficient som avses i 96 § 1 mom. i lagen om pension för arbetstagare. Vid beräkningen av en pension justeras de totala arbetsinkomsterna med lönekoeficienten till nivån under det år då pensionen börjar.

Inkomstgränserna, beloppen och gränobeloppen enligt denna lag motsvarar värdet ett (1,000) år 2004 för den lönekoeficient som avses i 1 mom.

85 §

Indexjustering av pensionerna

En löpande pension justeras årligen från ingången av januari med det arbetspensionsindex som avses i 98 § i lagen om pension för arbetstagare.

7 kap.

Ansökan om pension och beslut

86 §

Pensionsansökan

Pension skall sökas hos pensionsanstalten på en blankett som Pensionsskyddscentralen fastställer för detta ändamål. Till ansökan skall fogas den utredning som behövs för att pensionsärendet skall kunna avgöras.

Närmare bestämmelser om de blanketter och intyg som behövs för ansökan om pension utfärdas genom förordning av statsrådet.

87 §

Utredning av hälsotillståndet hos den som ansöker om invalidpension

Den som ansöker om invalidpension skall tillställa pensionsanstalten ett läkarutlåtande om sitt hälsotillstånd. Utlåtandet skall innehålla en vård- eller rehabiliteringsplan. Pensionsanstalten kan dock godkänna också ett läkarutlåtande av annat slag eller en motsvarande utredning. Pensionsanstalten kan också på egen bekostnad inhämta ett läkarutlåtande, om sökanden vårdas på sjukhus eller om det finns något annat särskilt skäl därtill.

Den som ansöker om invalidpension är, om han eller hon åläggs därtill av pensionsanstalten, skyldig att för utredning av nedsättningen i arbetsförmågan låta sig undersökas hos en av pensionsanstalten namngiven legitimerad läkare eller på en rehabiliteringsanstalt eller en undersökningsinrättning som anvisas av pensionsanstalten. Om sökanden utan godtagbart skäl vägrar låta sig undersökas, får pensionsansökan avgöras med stöd av sådan utredning som pensionsanstalten har tillgång till.

Pensionsanstalten är skyldig att ersätta den som ansöker om invalidpension för skäliga kostnader för den undersökning som avses i 2 mom. och för eventuella resor.

88 §

Ansökan om pension på en lantbruksföretagares vägnar

Om en lantbruksföretagare på grund av ålder, skada, sjukdom eller av någon annan orsak är oförmögen att själv ansöka om pension eller att i övrigt sköta sina pensionsärenden och saknar en intressebevakare, kan en av pensionsanstalten godkänd nära anhörig till lantbruksföretagaren eller en person som har skött lantbruksföretagaren, på lantbruksföretagarens vägnar ansöka om pension och även i övrigt föra lantbruksföretagarens talan i ärenden som gäller pension enligt denna lag.

89 §

Anhängiggörande av pensionsansökan

En pensionsansökan anses vara gjord den dag den inkommit till en pensionsanstalt som avses i arbetspensionslagarna eller till Pensionsskyddscentralen eller till ett ombud som en pensionsanstalt eller Pensionsskyddscentralen har bemyndigat för ändamålet.

90 §

Beslutsfattande och delgivning av beslut

Rätten till pension enligt denna lag och pensionsbeloppet avgörs genom beslut av pensionsanstalten. Den behöriga pensionsanstalten skall avgöra pensionsansökan utan dröjsmål efter att den har fått nödvändiga upplysningar.

Pensionsanstalten och Pensionsskyddscentralen delger sitt beslut genom att sända det per brev till mottagaren under den adress som han eller hon uppgett.

Närmare bestämmelser om maskinellt under-tecknande av pensionsanstaltens och Pensionsskyddscentralens beslut utfärdas genom förordning av statsrådet.

91 §

Behörig pensionsanstalt

Den behöriga pensionsanstalten och dess uppgifter bestäms på det sätt som föreskrivs i 106—111 § i lagen om pension för arbetstagare och i den förordning av statsrådet som berör nämnda lag. Härvid jämföras en lantbruksföretagare med en sådan arbetstagare som avses i nämnda bestämmelser.

8 kap.

Utbetalning av pension, dröjsmålsförhöjning och återkrav

92 §

Utbetalning av pension

Pensionen betalas till pensionstagaren, om inte något annat bestäms i detta kapitel.

Pensionen betalas månatligen så att pensionen på den dag som anges i pensionsbeslutet står att lyftas från ett av pensionstagaren uppgivet konto i ett penninginstitut som är verksamt i Finland. Pensionen kan även betalas till pensionstagarens konto utomlands.

93 §

Inledande, upphörande, avbrytande och indragning av utbetalning

Pension betalas, om inte något annat följer av bestämmelserna i 5 kap., från ingången av kalendermånaden efter den under vilken rätten till pension uppkommit. Pension utbetalas till utgången av den kalendermånad under vilken rätten till pension har upphört.

Om pensionsanstalten har skäl att misstänka att pensionstagaren inte längre uppfyller villkoren för erhållande av pension, kan den avbryta utbetalningen av pensionen. En förutsättning är att pensionsanstalten har krävt en utredning av pensionstagaren om omständigheter i anslutning till pensionsbeloppet eller pensionsrätten, men

pensionstagaren inte presenterar någon sådan utredning inom en skälig tid som pensionsanstalten anger.

Kan någon utredning om pensionstagarens död inte läggas fram, men är det sannolikt att han eller hon har avlidit genom drunkning, genom någon annan olycka eller av någon annan därmed jämförbar orsak, kan pensionsanstalten dra in pensionen från den dag då pensionstagaren försvunnit.

94 §

Pension som engångsbelopp

Om beloppet av en ålderspension, familjepension eller full invalidpension före avdraget för en primär förmån understiger 20 euro per månad, kan pensionsanstalten betala ut pensionen som ett engångsbelopp.

Om beloppet av den pension som avses i 1 mom. är minst 20 euro, men högst 50 euro per månad, kan pensionsanstalten betala ut pensionen som ett engångsbelopp, om pensionstagaren har underrättats om att pensionen betalas ut som ett engångsbelopp och om pensionstagaren inte har motsatt sig detta inom en skälig tid som pensionsanstalten anger.

Engångsbeloppet av invalidpension som beviljats tills vidare innehåller även den ålderspension som skall beviljas därefter.

När invalidpension betalas som ett engångsbelopp, betalas den retroaktiva pensionen inte till sjukförsäkringsfonden.

När pension betalas enligt arrangemanget med sista pensionsanstalt med en beslutssammanställning som avses i 107 § i lagen om pension för arbetstagare, avses med det pensionsbelopp som åsyftas i 1 och 2 mom. det sammanlagda beloppet av de pensioner som ingår i beslutssammanställningen.

Social- och hälsovårdsministeriet utfärdar genom förordning bestämmelser om koefficienterna för engångsbelopp, vilka skall fastställas enligt försäkringsmatematiska grunder.

95 §

Dröjsmålsförhöjning

Försenas utbetalningen av pension som avses i denna lag, skall pensionsanstalten betala den försenade pensionen förhöjd för dröjsmålstiden. Förhöjningen per år följer den räntefot som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen. Skyldigheten att betala pensionen förhöjd gäller även de pensioner som pensionsanstalten betalar i egenskap av sista pensionsanstalt.

Skyldigheten att betala pensionen förhöjd enligt 1 mom. gäller inte den del av pensionen som betalas ut till en annan försäkrings- eller pensionsanstalt som bedriver lagstadgad försäkringsverksamhet eller till Folkpensionsanstalten eller en arbetslöshetskassa på grund av dessas regressanspråk.

Dröjsmålsförhöjning som understiger 5,39 euro betalas inte.

96 §

Tid för vilken dröjsmålsförhöjning beräknas

Förhöjning av pension räknas ut för varje dag av dröjsmålstiden, dock inte för tiden innan tre månader förflutit från utgången av den kalendermånad under vilken lantbruksföretagaren hos pensionsanstalten framställt sina anspråk samt en sådan utredning om pensionens grund som skäligen kan krävas av honom eller henne med beaktande även av pensionsanstaltens möjligheter att inhämta utredning. Dröjsmålsförhöjningen räknas från förfallodagen för en sådan pensionspost som senare skall betalas med stöd av samma beslut.

Försenas utbetalningen av pension av en orsak som beror på pensionstagaren, är pensionsanstalten inte skyldig att betala pensionen förhöjd för längre tid än från den dag pensionsanstalten har fått kännedom om att hindret inte längre föreligger.

Om utbetalningen av pensionen fördröjs till följd av en bestämmelse i lag eller avbrott i betalningförmedlingen eller något annat liknande allmänt hinder, är pensionsanstalten inte skyl-

dig att betala pensionen förhöjd för den dröjsmålstid som ett dylikt hinder orsakat.

97 §

Avdrag av utestående försäkringsavgifter från pension

Pensionstagarens utestående arbetspensionsförsäkringsavgifter enligt denna lag, i 12 § 4 mom. och i 24 § avsedd förhöjd arbetspensionsförsäkringsavgift samt försäkringspremie som avses i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981) kan inklusive dröjsmålsränta dras av från den pension som pensionstagaren har tjänat in av i denna lag avsedd lantbruksföretagarverksamhet samt från pension för återstående tid enligt denna lag.

Försäkringsavgifter tas inte ut på den del av pensionen som skall betalas till sjukförsäkringsfonden. På återstoden av pensionen kan i försäkringsavgifter utan pensionstagarens samtycke uppbäras högst en tredjedel av beloppet av den pension som utbetalas enligt 1 mom. Denna begränsning gäller dock inte pension som betalas som engångsbelopp.

Avdrag på pension till följd av uttag av försäkringsavgifter anses alltid gälla den äldsta indrivbara och ännu inte betalda försäkringsavgiften.

98 §

Betalning av rehabiliteringsförmån och pension till annan än till mottagaren av förmånen

Vid verkställigheten av denna lag tillämpas på rehabiliteringsförmån och pension vad lagen om pension för arbetstagare föreskriver i

1) 117 § om betalning av pension och rehabiliteringsförmån till arbetsgivaren,

2) 118 § om betalning av pension och rehabiliteringsförmån till sjukförsäkringsfonden,

3) 119 § om betalning av pension till kommunen eller ett organ enligt socialvårdslagen,

4) 120 § om betalning av pension till Folkpensionsanstalten eller en arbetslöshetskassa, och

5) 122 § om betalning av pension till ett organ enligt socialvårdslagen på basis av pensionstagarens samtycke.

Vid tillämpningen av nämnda bestämmelser likställs en lantbruksföretagare med sådan arbetstagare som avses i de nämnda bestämmelserna.

Tidsfristen för framställande av betalningsyrkande bestäms enligt 121 § i lagen om pension för arbetstagare och utbetalningsordningen enligt 123 § i nämnda lag.

99 §

Överföring eller pantsättning av pension

Pension får inte överföras på någon annan. Ett avtal som avser pantsättning av pension är ogiltigt.

Kostnadsersättning som betalas på grundval av denna lag får inte mätas ut.

100 §

Preskription av pension

Rätten att få pension preskriberas fem år efter den dag då pensionen borde ha utbetalats, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Från avbrytandet av preskriptionen börjar en ny fem år lång preskriptionstid löpa. Preskriptionen avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § i lagen om preskription av skulder. Preskriptionstiden kan förlängas på det sätt som anges i 11 § 3 mom. i lagen om preskription av skulder.

101 §

Återkrav av pension som betalats utan grund

Om pension har betalats till ett större belopp än vad mottagaren har rätt till, skall pensionsanstalten återkräva den pension som betalas utan grund.

Pensionsanstalten kan helt eller delvis avstå från att återkräva en pension som betalats utan grund, om detta anses skäligt och betalningen av pensionen inte kan anses ha berott på pensionsstagarens eller dennes företrädares svikliga förfarande.

rande. Pensionsanstalten kan avstå från att återkräva en pension som betalats utan grund även då det belopp som skall återkrävas är ringa.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. tillämpas också när pensionsanstalten i egenskap av pensionsanstalt inom den privata sektorn eller sista pensionsanstalt utan grund har betalat ut pension enligt pensionslagarna för den privata sektorn. Om den sista pensionsanstalten utan grund har betalat ut pension enligt pensionslagarna för den offentliga sektorn, fattas återkravsbeslutet av berörda pensionsanstalt inom den offentliga sektorn enligt vad som föreskrivs i den lag som gäller den. Den sista pensionsanstalten ger en beslutssammanställning över de pensioner som skall återkrävas och återkräver beloppet.

Beslut om återkrav av en pension som betalats utan grund skall fattas inom fem år räknat från den dag pensionen betalades ut. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § i lagen om preskription av skulder. Från avbrytandet av preskriptionen börjar en ny fem år lång preskriptionstid löpa. Preskriptionstiden på fem år kan förlängas på det sätt som anges i 11 § 3 mom. i lagen om preskription av skulder.

102 §

Kvittning av pension som betalats utan grund

Pensionsanstalten kan också återkräva pension som den betalat utan grund genom kvittning mot framtida pensionsposter. Från den pensionspost som i varje enskilt fall skall utbetalas får dock inte utan pensionstagarens samtycke dras av mer än en sjättedel av den del av pensionsposten som återstår då på denna verkställts förskottsinnehållning enligt lagen om förskottsuppbörd (1118/1996).

Om den sista pensionsanstalten sköter återkravet genom kvittning, skall såsom den pensionspost som avses i 1 mom. betraktas det sam-

manlagda beloppet av de pensionsposter som den sista pensionsanstalten skall betala.

9 kap.

Ändringssökande

103 §

Att söka ändring

För sökande av ändring finns besvärsnämnden för arbetspensionsärenden och försäkringsdomstolen. Bestämmelser om besvärsnämnden för arbetspensionsärenden och nämndens medlemmar finns i lagen om besvärsnämnden för arbetspensionsärenden (677/2005) och bestämmelser om försäkringsdomstolen i lagen om försäkringsdomstolen (132/2003). På framställning av social- och hälsovårdsministeriet förordnar statsrådet för fem år i sänder till besvärsnämnden för arbetspensionsärenden två medlemmar som är insatta i förhållandena inom arbetslivet och som är förtrogna med lantbruksföretagarverksamhet och om vilka de i 116 § 1 mom. nämnda organisationerna gör framställning till social- och hälsovårdsministeriet.

En part får genom besvär söka ändring hos besvärsnämnden för arbetspensionsärenden i ett beslut som en pensionsanstalt eller Pensionsskyddscentralen gett på grundval av denna lag, så som föreskrivs i denna lag och i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

En part får genom besvär söka ändring hos försäkringsdomstolen i ett beslut som besvärsnämnden för arbetspensionsärenden gett i ett besvärssärende, så som föreskrivs i denna lag och i förvaltningsprocesslagen.

104 §

Att söka ändring i den sista pensionsanstaltens beslutssammanställning och i det sammanfattande meddelandet om EU-besluten

På en beslutssammanställning som pensionsanstalten gett i egenskap av sista pensionsan-

stalt tillämpas 129 § 1 mom. i lagen om pension för arbetstagare.

En part som har varit försäkrad i två eller flera EU-länder och som är missnöjd med pensionsanstaltens beslut enligt denna lag, får söka ändring i beslutet enligt 129 § 2 mom. i lagen om pension för arbetstagare.

105 §

Tid för sökande av ändring

Tiden för sökande av ändring är 30 dagar från den dag då parten har fått del av pensionsanstaltens, Pensionsskyddscentralens eller besvärsnämnden för arbetspensionsärendens beslut. En part anses ha fått del av beslutet den sjunde dagen efter den dag då beslutet postades under den adress som parten har uppgett, om det inte visas något annat i samband med att ändring söks.

106 §

Grundbesvär över debitering

En part får anföra grundbesvär över en debitering om han eller hon anser att en debitering, som med stöd av denna lag fastställts av pensionsanstalten strider mot lag eller avtal. Grundbesvär skall anföras skriftligen hos besvärsnämnden för arbetspensionsärenden senast inom två år från ingången av året efter det år under vilket fordran fastställdes eller debiterades.

Om grundbesvär anföras med anledning av utmätning, gäller dessutom vad som i lagen om in-
drivning av skatter och avgifter i utsökningsväg bestäms om grundbesvär.

107 §

Inlämnande av besvärsskrift

En part skall lämna in besvärsskriften inom tiden för sökande av ändring till den pensionsanstalt som meddelat det överklagade beslutet. Om ändring söks i Pensionsskyddscentralens beslut skall besvärsskriften lämnas in till Pensions-
skyddscentralen. En besvärsskrift som gäller ett

beslut som meddelats av besvärsnämnden för arbetspensionsärenden skall lämnas till den pensionsanstalt som meddelat beslut i ärendet eller till Pensionsskyddscentralen.

108 §

Rättelse av beslut i samband med att ändring söks

Pensionsanstalten eller Pensionsskyddscentralen kan i samband med att ändring söks rätta ett beslut som den meddelat enligt denna lag. På rättelse av beslut tillämpas vad som i 133 § 1—3 mom. i lagen om pension för arbetstagare föreskrivs om rättelse av beslut i samband med sökande av ändring.

Godkänner pensionsanstalten eller Pensions-
skyddscentralen inte ändringssökandens yrkan-
den till alla delar, skall pensionsanstalten eller Pensionsskyddscentralen överföra besvären till besvärsnämnden för arbetspensionsärenden eller, om besvären gäller ett beslut som meddelats av besvärsnämnden, till försäkringsdomstolen. På överföring av besvär tillämpas 134 § 1, 3 och 4 mom. i lagen om pension för arbetstagare.

109 §

Interimistiskt beslut

Om pensionsanstalten eller Pensionsskyddscentralen endast delvis rättar sitt beslut i samband med att ändring söks, skall den meddela ett interimistiskt beslut i ärendet.

Godkänner pensionsanstalten eller Pensions-
skyddscentralen de yrkanden som framställts i besvärsskriften helt eller delvis efter det att skriften har överförts till besvärinstansen, kan pensionsanstalten eller Pensionsskyddscentralen meddela ett interimistiskt beslut i ärendet. Besvärinstansen skall utan dröjsmål underrättas om det interimistiska beslutet.

I ett interimistiskt beslut som pensionsanstalten eller Pensionsskyddscentralen har meddelat får ändring inte sökas.

110 §

Besvär som inkommit efter besvärstidens utgång

Har besvär som anförs hos besvärsnämnden för arbetspensionsärenden eller försäkringsdomstolen kommit till pensionsanstalten eller Pensionsskyddscentralen eller till besvärsnämnden för arbetspensionsärenden eller försäkringsdomstolen efter utgången av den tid som bestäms i 105 eller 106 §, kan besvären ändå tas upp till behandling, om det finns vägande orsaker till förseningen.

111 §

Verkställighet av beslut

En pensionsanstalts och Pensionsskyddscentralens beslut skall, trots att ändring har sökts, iakttas till dess ärendet har avgjorts genom ett lagakraftvunnet beslut.

Ett lagakraftvunnet beslut av en pensionsanstalt, Pensionsskyddscentralen och besvärsnämnden för arbetspensionsärenden får verkställas såsom en lagakraftvunnen dom i tvistemål.

112 §

Rättelse av beslut

Vid verkställigheten av denna lag tillämpas på rättelse av felaktigt beslut som pensionsanstalten eller Pensionsskyddscentralen gett med stöd av denna lag vad lagen om pension för arbetstagare föreskriver i

- 1) 137 § om rättelse av skriv- eller räknefel,
- 2) 138 § om rättelse av sakfel, och

3) 139 § om rättelse av ett lagakraftvunnet beslut på basis av ny utredning.

113 §

Undanröjande av ett lagakraftvunnet beslut

Om ett lagakraftvunnet beslut som pensionsanstalten gett med stöd av denna lag grundar sig på oriktig eller bristfällig utredning eller är uppenbart lagstridigt, kan besvärsnämnden för arbetspensionsärenden på yrkande av parten eller pensionsanstalten undanröja beslutet och förordna ny behandling av ärendet. Detsamma gäller på yrkande av parten eller Pensionsskyddscentralen i fråga om ett lagakraftvunnet beslut som Pensionsskyddscentralen meddelat med stöd av denna lag. Besvärsnämnden för arbetspensionsärenden skall ge parterna tillfälle att bli hörda innan ärendet avgörs. Ett sådant beslut får överklagas i enlighet med 103—105 §.

Om ett lagakraftvunnet beslut som besvärsnämnden för arbetspensionsärenden eller försäkringsdomstolen gett med stöd av denna lag grundar sig på oriktig eller bristfällig utredning eller är uppenbart lagstridigt, kan försäkringsdomstolen på yrkande av parten eller pensionsanstalten undanröja beslutet och förordna ny behandling av ärendet. Försäkringsdomstolen skall ge parterna tillfälle att bli hörda innan ärendet avgörs.

Om pensionsanstalten yrkar på att ett beslut skall undanröjas, kan den avbryta utbetalningen av pensionen eller betala denna enligt sitt yrkande till dess ärendet har avgjorts på nytt.

Ansökan om undanröjande av ett beslut skall göras inom fem år från det att beslutet har vunnit laga kraft. Av särskilt vägande skäl kan ett beslut undanröjas på ansökan som gjorts även efter utgången av den föreskrivna tiden.

IV AVDELNINGEN

LANTBRUKSFÖRETAGARNAS PENSIONSANSTALT

10 kap.

Pensionsanstaltens uppgifter

114 §

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts uppgifter

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt har till uppgift att sköta

1) pensionsskyddet och grupplivförsäkring enligt denna lag,

2) de uppgifter som ankommer på lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt enligt lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare,

3) generationsväxlingspensionerna enligt lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare (1317/1990),

4) avträdelsepensionerna enligt lagen om avträdelsepension (16/1974),

5) avträdelseersättningarna enligt lagen om avträdelseersättning för lantbruksföretagare (1330/1992),

6) avträdelsestöden enligt lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare (1293/1994) och enligt lagen om stöd för upphörande med att bedriva jordbruk (612/2006),

7) nedläggningsstödsärenden enligt lagen om stöd för nedläggning av växthusproduktion och äppelodling (1297/1994) och enligt lagen om stöd för nedläggning av jordbruksproduktion (1340/1996),

8) lantbruksföretagarnas utkomstskydd enligt lagen om ersättning till lantbruksföretagare för självrisktiden enligt sjukförsäkringslagen (118/1991),

9) avbytar-service för lantbruksföretagare enligt lagen om avbytar-service för lantbruksföretagare (1231/1996), och

10) uppgifter i anslutning till i lagen om företagshälsovård (1383/2001) avsedd företagshälsovård för lantbruksföretagare, på det sätt som föreskrivs i denna lag.

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt har det primära ansvaret för rådgivningen i ärenden som hör till tillämpningsområdet för de lagar som nämns i 1 mom. 1—8 punkten.

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts beslutanderätt utövas av en delegation och en av denna tillsatt styrelse.

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt står under Försäkringsinspektionens tillsyn.

115 §

Uppgifter som hänför sig till företagshälsovården för lantbruksföretagare

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts uppgifter enligt 114 § 1 mom. 10 punkten är att

1) föra ett gårdsbesöksregister för företagshälsovården för lantbruksföretagare i syfte att effektivisera och följa upp genomförandet av gårdsbesök,

2) främja att i lagen om företagshälsovård avsedda sakkunniga inom lantbruket deltar i gårdsbesök i enlighet med verksamhetsplanerna för företagshälsovården,

3) föra och publicera statistik på grundval av uppgifterna i gårdsbesöksregistret,

4) utifrån uppgifterna i gårdsbesöksregistret sammanställa rapporter om hälsorisker i lantbruksföretagarnas arbetsförhållanden samt om åtgärder genom vilka riskerna kan förebyggas, och

5) bidra till att företagshälsovården för lantbruksföretagare är effektiv.

Bestämmelser om finansieringen av de kostnader som uppgifterna enligt 1 mom. orsakar Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt finns i 13 § i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare.

11 kap.

Bestämmelser om förvaltningen av Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt

116 §

Delegationen

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts delegation tillsätts av Pensionsskyddscentralen. Delegationen består vid sidan av en ordförande och en vice ordförande av en av jord- och skogsbruksministeriet, en av social- och hälsovårdsministeriet och en av finansministeriet utsedd person samt dessutom företrädare för de mest representativa organisationer som bevakar de av denna lag omfattade personernas ekonomiska intressen. Med undantag för ordföranden och vice ordföranden skall för varje medlem av delegationen utses en personlig suppleant.

Delegationens ordförande eller vice ordförande skall ha god kännedom om arbetspensionsförsäkringsverksamhet.

117 §

Delegationens uppgifter och beslutsfattande

Delegationen har till uppgift att besluta om de allmänna riktlinjerna för pensionsanstalts verksamhet samt övervaka styrelsens verksamhet.

118 §

Styrelsen

Till Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts styrelse hör en ordförande och en vice ordförande som väljs av Pensionsskyddscentralen samt de medlemmar som väljs av delegationen. Styrelsen består vid sidan av ordföranden och vice ordföranden av en av jord- och skogsbruksministeriet, en av social- och hälsovårdsministeriet och en av finansministeriet utsedd person samt dessutom företrädare för de mest representativa organisationer som bevakar de av denna lag omfattade personernas ekonomiska intressen. Med

undantag för ordföranden och vice ordföranden skall för varje medlem av styrelsen utses en personlig suppleant.

Styrelsens ordförande eller vice ordförande skall ha god kännedom om arbetspensionsförsäkringsverksamhet. Styrelsemedlemmarna skall ha gott anseende.

I styrelsen skall det finnas god kännedom om pensionsanstalts i 114 § avsedda verksamhet samt sakkunskap om placeringsverksamhet.

En styrelsemedlem skall innan han eller hon utses eller blir vald ge sitt daterade och undertecknade samtycke till uppdraget.

119 §

Styrelsens uppgifter och beslutsfattande

Styrelsen sköter pensionsanstalts förvaltning och ser till att verksamheten ordnas på behörigt sätt samt att pensionsanstalten har tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem med beaktande av verksamhetens art och omfattning. Försäkringsinspektionen utfärdar närmare föreskrifter om hur den interna kontrollen och riskhanteringen skall ordnas.

För ärenden som gäller verkställandet av de lagar som nämns i 114 § samt för behandlingen av placeringsärenden kan styrelsen tillsätta sektioner. Styrelsen har rätt att överföra nämnda ärenden eller en del av dem att avgöras i en sektion, av verkställande direktören eller av någon annan anställd.

120 §

Verkställande direktören

Styrelsen utser Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts verkställande direktör.

Verkställande direktören skall ha gott anseende och ha god kännedom om arbetspensionsförsäkringsverksamhet, om annan verksamhet som pensionsanstalten bedriver enligt 114 § samt om placeringsverksamhet och företagsledning. Verkställande direktören skall innan han eller hon utnämns ge sitt daterade och undertecknade samtycke till uppdraget.

Verkställande direktören skall sköta pensionsanstaltens förvaltning i enlighet med styrelsens anvisningar och föreskrifter. Verkställande direktören skall sörja för att bokföringen är lag-
enlig och medelsförvaltningen ordnad på ett till-
förlitligt sätt.

121 §

*Suppleanter och verkställande direktörens ställ-
företrädare*

Vad som i 116, 118, 120, 122 och 133 § eller i statsrådets förordning innefattande reglemente för Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt föreskrivs om delegations- och styrelsemedlemmar eller om verkställande direktören tillämpas på motsvarande sätt på suppleanter i delegationen och styrelsen samt på verkställande direktörens ställföreträdare.

122 §

Andra behörighetsvillkor

Den som är minderårig eller för vilken intres-
sebevakare förordnats eller som har begränsad
handlingsbehörighet eller är försatt i konkurs får
inte vara medlem av delegationen eller styrelsen
eller verkställande direktör. I lagen om närings-
förbud (1059/1985) föreskrivs om hur närings-
förbud inverkar på behörigheten.

123 §

*Närmare bestämmelser om förvaltningen av
Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt*

Reglemente för Lantbruksföretagarnas pen-
sionsanstalt utfärdas genom förordning av stats-
rådet, i vilken närmare föreskrivs om

- 1) tillsättande av delegationen, dess samman-
sättning, uppgifter och beslutsfattande,
- 2) tillsättande av styrelsen, dess sammansätt-
ning och beslutsfattande samt styrelsens och de
av styrelsen tillsatta sektionernas uppgifter,
- 3) verkställande direktörens uppgifter, och
- 4) rätt att teckna Lantbruksföretagarnas pen-
sionsanstalts firma.

124 §

Placeringsverksamhet

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts pla-
ceringsverksamhet skall vara oavhängig och per-
sonalen för placeringsverksamheten tillräcklig
med beaktande av verksamhetens art och omfatt-
ning.

Pensionsanstaltens styrelse skall göra upp en
placeringsplan med iakttagande i tillämpliga de-
lar av 28 § 1 mom. i lagen om arbetspensionsför-
säkringsbolag (354/1997). Av placeringsplanen
skall framgå i vilken omfattning pensionsanstal-
ten köper tjänster i anslutning till medelsförvalt-
ningen, sakkunnigtjänster för placeringsverk-
samheten, hjälptjänster eller andra med dem
jämförbara tjänster.

Pensionsanstaltens tillgångar får inte använ-
das för ändamål som är främmande för dess
verksamhet. Pensionsanstalten får inte utan till-
stånd av Försäkringsinspektionen förvärva be-
stämmade inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokför-
ingslagen (1336/1997) i en sammanslutning
som bedriver annan rörelse än försäkringsrörel-
se, om inte sammanslutningens verksamhet kan
anses ha samband med pensionsanstaltens verk-
samhet och vara ändamålsenlig för denna eller
om det inte är fråga om en bostads- eller fastig-
hetssammanslutning.

Pensionsanstalten får inte ensam eller tillsam-
mans med sina dottersammanslutningar utan till-
stånd av Försäkringsinspektionen inneha mer än
tio procent av aktierna, medlemsandelarna eller
bolagsandelarna och inte mer än tio procent av
det röstetal som samtliga aktier, medlemsande-
lar eller bolagsandelar medför i ett kreditinstitut
eller finansiellt institut som står under offentlig
övervakning och inte heller i sådan i 4 § 1 mom. i
kreditinstitutslagen (1607/1993) avsedd hol-
dingsammanslutning som utövar bestämmande-
rätt i dem, med undantag av fondbolag.

Till innehav enligt 3 och 4 mom. hänförs även
sådana aktier och det röstetal de medför som
pensionsanstalten kan teckna på grundval av en
optionsrätt eller ett konvertibelt skuldebrev.

Försäkringsinspektionen meddelar vid behov
föreskrifter om den oavhängighet i fråga om pla-

ceringsverksamheten som avses i 1 mom., om den placeringsplan som avses i 2 mom. samt om anlitaandet av sådana tjänster i anslutning till medelsförvaltningen, sakkunnigtjänster i anslutning till placeringsverksamheten, hjälptjänster och med dem jämförbara tjänster som kompletterar placeringsverksamheten.

125 §

Ansvarsskuld och täckning av ansvarsskulden

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt skall enligt de grunder som social- och hälsovårdsministeriet fastställer på ansökan av pensionsanstalten såsom ansvarsskuld bokföra de medel som behövs för täckande av de framtida utgifterna för ordnandet av pensionsskydd enligt denna lag upp till det belopp som sådana inkomster för pensionsanstalten som inte skall användas för något annat ändamål räcker till när det gäller att täcka nämnda utgifter.

Pensionsanstalten skall vid täckande av ansvarsskulden enligt 1 mom. samt andra med ansvarsskuld jämförbara poster i tillämpliga delar iakttas 10 kap. 3 § 3 mom. 2, 3 och 7 punkten i lagen om försäkringsbolag (1062/1979). Närmare bestämmelser om med ansvarsskuld jämförbara poster och poster som får dras av utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

126 §

Bokföring, bokslut och verksamhetsberättelse

I Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts bokföring och vid upprättandet av bokslut och verksamhetsberättelse samt koncernbokslut iakttas bokföringslagen, om inte något annat följer av bestämmelserna om bokföring, bokslut och verksamhetsberättelse i denna lag, samt bokföringsförordningen (1339/1997), om inte något annat följer av bestämmelserna om bokföring, bokslut och verksamhetsberättelse i denna lag eller av den förordning av social- och hälsovårdsministeriet som avses i 127 § 1 mom. eller av Försäkringsinspektionens föreskrifter.

Utöver vad som föreskrivs i denna lag iakttas i fråga om pensionsanstaltens bokslut och verksamhetsberättelse i tillämpliga delar även 10 kap. 1 § 5 och 6 mom., 1 a—1 c, 4 och 4 a §, 4 b § 1 mom. 1 och 3 punkten samt 2 mom. och 4 c § i lagen om försäkringsbolag.

På upprättande av pensionsanstaltens bokslut och verksamhetsberättelse tillämpas inte 1 kap. 4 § 1 mom., 2 kap. 4 § 2 mom., 3 kap. 1 §, 2 § 2 mom. samt 6, 9 och 11 §, 4 kap. 1, 3 och 4 §, 5 § 5 mom. och 7 §, 5 kap. 2, 2 a, 13, 16 och 17 §, 7 a kap. 2—5 § samt 8 kap. 6 § i bokföringslagen.

Pensionsanstalten skall upprätta och i sitt bokslut ta in ett koncernbokslut och därvid i tillämpliga delar iakttas 10 kap. 1 § 4 mom., 1 c § 1, 2, 4 och 5 mom., 4 och 4 a §, 4 b § 1 mom. 1 och 3 punkten samt 2 mom., 4 c §, 11 § 1 mom. 2—4 meningen, 3—5 och 8 mom. samt 11 a och 11 b § i lagen om försäkringsbolag.

På upprättande av pensionsanstaltens koncernbokslut och verksamhetsberättelse för en pensionsanstalt som är moderföretag tillämpas inte 6 kap. 1 och 2 §, 7 § 6 mom., 7 a kap. 2—5 § och 8 kap. 6 § i bokföringslagen.

Bokslutet och verksamhetsberättelsen skall senast före utgången av mars året efter räkenskapsperiodens slut lämnas till revisorerna, som senast den 15 april efter räkenskapsperioden skall lämna sin revisionsberättelse till styrelsen.

127 §

Närmare bestämmelser om bokföring och bokslut

Närmare bestämmelser som beror på Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts försäkringsverksamhets särart utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet om balansräknings- och resultaträkningsscheman, finansieringsanalysen, noter till balansräkningen, resultaträkningen och finansieringsanalysen och uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen, om koncernbalansräkningen, koncernresultaträkningen och koncernens finansieringsanalys, upplysningar som skall ges i noterna till koncernbalansräkningen, koncernresultaträk-

ningen och koncernens finansieringsanalys samt om balansspecifikationer och specifikationer av noterna.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens särart om hur bokslut och verksamhetsberättelse för pensionsanstalten och dess koncern skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur bestämmelserna om bokföring och bokslut samt verksamhetsberättelse i denna lag, den förordning av social- och hälsovårdsministeriet som avses i 1 mom. samt bokföringslagen och bokföringsförordningen skall tillämpas på pensionsanstalten.

Resultaträkningen och balansräkningen för pensionsanstalten skall upprättas mer detaljerat än vad de scheman som avses i 1 mom. utvisar, om detta är nödvändigt för att de faktorer som inverkat på räkenskapsperiodens resultatbildning eller balansräkningsposterna skall kunna klargöras eller om det är nödvändigt för att ge en rättvisande och tillräcklig bild av resultatet av pensionsanstaltens verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

Om en förordning, en föreskrift, en anvisning, ett tillstånd eller ett utlåtande som avses i denna paragraf är av vikt med tanke på den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen, skall ministeriet eller Försäkringsinspektionen, innan förordningen, föreskriften, anvisningen, utlåtandet eller tillståndet utfärdas, inhämta bokföringsnämndens yttrande härom.

Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid i enskilda fall bevilja undantag från 126 § 4 mom. i denna lag samt från 10 kap. 1 c § 5 mom. och 11 a § 2 mom. i lagen om försäkringsbolag och i fråga om de scheman som skall användas för resultaträkningen och balansräkningen, noterna, det närmare innehållet i verksamhetsberättelsen, specifikationerna till balansräkningen och specifikationerna till noterna samt de scheman och noter som skall användas för koncernresultaträkningen och koncernbalansräkningen.

128 §

Revision

I fråga om revision av Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt gäller vad som bestäms i denna lag och i revisionslagen (936/1994).

För revision av pensionsanstaltens bokföring, bokslut och verksamhetsberättelse samt förvaltning skall delegationen för en räkenskapsperiod i sänder utse minst två revisorer och revisorssuppleanter. Minst en revisor och revisorssuppleant skall vara en i revisionslagen avsedd, av Centralhandelskammaren godkänd revisor eller av Centralhandelskammaren godkänd revisionsammanslutning. Revisorns uppdrag upphör vid det ordinarie möte som pensionsanstaltens delegation håller efter räkenskapsperiodens slut eller när en ny revisor har valts i dennes ställe.

Delegationen skall utse en revisor att såsom övervakningsrevisor sörja för att pensionsanstaltens bokföring och förvaltning övervakas effektivt under räkenskapsperioden. Dessutom skall en revisor eller revisorssuppleant utses till ställföreträdare för övervakningsrevisorn. Övervakningsrevisorn och ställföreträdaren skall vara en i 3 mom. avsedd revisor.

Försäkringsinspektionen meddelar vid behov anvisningar om revision av pensionsanstalten.

129 §

Förordnande av revisor

Försäkringsinspektionen skall på anmälan förordna en behörig revisor för Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, om ingen revisor har valts enligt denna lag eller revisionslagen eller om en revisor inte har behörighet eller är oberoende enligt revisionslagen.

Anmälan får i de fall som avses i 1 mom. göras av vem som helst. Pensionsanstaltens styrelse är skyldig att göra anmälan, om inte delegationen utan dröjsmål utser en revisor som uppfyller behörighetsvillkoren.

Försäkringsinspektionen skall innan den avgör ett ärende som gäller oberoende enligt

1 mom. inhämta yttrande av Centralhandelskamarens revisionsnämnd.

Innan ett i 1 mom. nämnt förordnande meddelas skall pensionsanstaltens styrelse höras. Förordnandet gäller till dess att för pensionsanstalten i föreskriven ordning valts en revisor i stället för den revisor som Försäkringsinspektionen förordnat.

130 §

Revisors anmälningsskyldighet

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts revisor skall utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen anmäla sådana omständigheter och beslut som gäller pensionsanstalten och som revisorn i sitt uppdrag fått kännedom om, när de kan anses

1) väsentligt bryta mot lagstiftning som gäller den verksamhet pensionsanstalten bedriver,

2) äventyra pensionsanstaltens fortsatta verksamhet, eller

3) leda till en anmärkning i revisionsberättelsen eller ett nekande utlåtande om fastställandet av bokslutet och verksamhetsberättelsen.

Pensionsanstaltens revisor är även skyldig att till Försäkringsinspektionen anmäla sådana i 1 mom. avsedda omständigheter och beslut som revisorn får kännedom om vid utförande av sitt uppdrag i en sammanslutning där pensionsanstalten har i 1 kap. 5 § i bokföringslagen avsett bestämmande inflytande.

En revisor som handlat i god tro blir inte ansvarig för ekonomisk skada som åtgärder enligt denna paragraf eventuellt orsakar.

131 §

Upplysningar som skall ges om pensionsanstaltens verksamhet

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt skall årligen inom två veckor från det att bokslutet och verksamhetsberättelsen har fastställts tillställa Försäkringsinspektionen en kopia av bokslutet, verksamhetsberättelsen och revisorernas

utlåtande samt sända en berättelse över sin verksamhet och ställning

1) till Pensionsskyddscentralen till den del det är fråga om annan verksamhet som avses i denna lag än grupplivförsäkring,

2) till jord- och skogsbruksministeriet till den del det är fråga om verksamhet som avses i de lagar som gäller avträdelseförmåner för lantbruksföretagare, och

3) till Försäkringsinspektionen i fråga om hela sin verksamhet i enlighet med anvisningar som inspektionen meddelat.

Social- och hälsovårdsministeriet, Försäkringsinspektionen och finansministeriet har rätt att inom skälig tid som dessa bestämmer få även annan skriftlig utredning över pensionsanstaltens verksamhet, och de kan även på annat sätt granska anstaltens verksamhet. Samma rätt gäller för Pensionsskyddscentralen i fråga om i 1 mom. 1 punkten avsedda pensioner och andra förmåner samt de uppgifter som ligger till grund för dem samt för jord- och skogsbruksministeriet i fråga om verksamhet som avses i 1 mom. 2 punkten.

132 §

Beredskap för undantagsförhållanden

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt skall genom deltagande i beredskapsplanering inom försäkringsbranschen och förberedelser av verksamhet under undantagsförhållanden samt genom andra åtgärder säkerställa att pensionsanstaltens uppgifter kan skötas så störningsfritt som möjligt också under undantagsförhållanden.

Om de uppgifter som följer av 1 mom. förutsätter åtgärder som klart avviker från sådan verksamhet som skall anses vara sedvanlig för pensionsanstalten och som medför väsentliga merkostnader, kan dessa kostnader ersättas ur den försörjningsberedskapsfond som avses i lagen om tryggnad av försörjningsberedskapen (1390/1992).

Försäkringsinspektionen kan meddela anvisningar om tillämpningen av 1 mom.

133 §

Skadeståndsskyldighet

En medlem av styrelsen eller delegationen, pensionsanstaltens verkställande direktör och en i 120 § 2 mom. nämnd person som inte hör till styrelsen är skyldiga att ersätta skada som de i sitt uppdrag uppsåtligen eller av oaktsamhet har orsakat pensionsanstalten. Detsamma gäller skada som genom överträdelse av denna lag, pensionsanstaltens reglemente, social- och hälsovårdsministeriets eller Försäkringsinspektionens föreskrifter eller försäkringsgrunderna har tillfogats personer som hör till eller har hört till pensionsanstaltens verksamhetskrets, en pensionstagare eller annan förmånstagare eller någon annan person. I fråga om jämkning av skadestånd samt fördelning av skadeståndsansvaret mellan två eller flera skadeståndsskyldiga gäller 2 och 6 kap. i skadeståndslagen (412/1974).

På skadeståndsansvaret för den som är i arbetstagares ställning skall dock tillämpas vad som i 4 kap. i skadeståndslagen och i 12 kap. 1 § 3 mom. i arbetsavtalslagen (55/2001) bestäms om arbetstagares skadeståndsansvar.

134 §

Försäkringsmatematiker

För uppgörande av försäkringstekniska beräkningar och utredningar skall Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt ha en försäkringsmatematiker.

I fråga om försäkringsmatematikerns uppgifter och behörighetsvillkor gäller på motsvarande sätt 18 kap. 8 § i lagen om försäkringsbolag.

Pensionsanstalten skall göra en anmälan till Försäkringsinspektionen när en försäkringsmatematiker anställs och när denne har avgått.

12 kap.

Fördelning av kostnaderna

135 §

Pensionsanstaltens och statens ansvar för pensioner och andra förmåner

Kostnaderna för pensioner och övriga förmåner enligt denna lag betalas av Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt och staten. Pensionsanstaltens andel består av de till pensionsanstalten inbetalda försäkringsavgifterna, minskade med pensionsanstaltens skäligen förvaltningskostnader, och avkastningen av placeringarna. I övrigt svarar staten för kostnaderna för pensioner och övriga förmåner. Statens andel av utgifterna för ersättningarna från grupplivförsäkringen skall dock vara en tredjedel. Som försäkringsavgifter beaktas inte sådana obetalda försäkringsavgifter som förts till utsökning eller bevakats i konkurs. Som försäkringsavgifter beaktas inte heller sådana obetalda försäkringsavgifter som ingår i ett saneringsprogram enligt lagen om företagssanering (47/1993) eller i ett betalningsprogram enligt lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/1993) eller i en sådan frivillig skuldsanering som till innehållet motsvarar principerna i de nämnda lagarna.

Vid tillämpningen av denna paragraf beaktas inte pensionsskydd som baserar sig på 11 § 1 mom. i lagen om pension för lantbruksföretagare (467/1969), sådant det lydde före den 1 januari 2001. Till de i 1 mom. avsedda pensionerna hänförs likväl förhöjningar som i enlighet med 98 § i lagen om pension för arbetstagare utgår på pensioner enligt nämnda lagrum, till den del avkastningen av motsvarande placeringar inte räcker till förhöjningarna.

Social- och hälsovårdsministeriet fastställer på framställning av Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt grunderna för beräkandet av de i 1 mom. avsedda skäligen förvaltningskostnaderna samt den i 1 och 2 mom. avsedda avkastningen av placeringar. Ministeriet meddelar även närmare anvisningar om tillämpningen av denna paragraf.

Staten skall varje år i förskott betala ett belopp som motsvarar vad staten uppskattas komma att betala som sin andel enligt 1 mom.

Närmare föreskrifter om statens andel och betalning av förskott utfärdas genom förordning av statsrådet.

Utöver vad som ovan i denna paragraf bestäms om statens andel av kostnaderna för pensioner och övriga förmåner enligt denna lag, skall staten betala pensionsanstalten ett så stort belopp att pensionsanstaltens likviditet vid varje tidpunkt är tillräcklig (*likviditetsbelopp*).

136 §

Pensionsanstalternas ansvar för pensionsdel som intjänats för oavlönad tid samt för Pensionsskyddscentralens kostnader

De pensionsanstalter som avses i 2 § 1 mom. 1 punkten svarar för pensionsdel som intjänats för oavlönad tid enligt 178 § i lagen om pension för arbetstagare.

De pensionsanstalter som avses i 1 mom. svarar för Pensionsskyddscentralens kostnader på det sätt som föreskrivs i 180 § i lagen om pension för arbetstagare.

137 §

Utredning av kostnader och beslut om kostnadsfördelning

Pensionsskyddscentralen utreder de kostnader som avses i 136 § på det sätt som föreskrivs i 183 § i lagen om pension för arbetstagare. När kostnaderna utreds beaktas dock inte den i 182 § i lagen om pension för arbetstagare avsedda arbetslöshetsförsäkringsfondens avgift.

Pensionsskyddscentralen meddelar ett beslut om fördelningen av kostnaderna på det sätt som föreskrivs i 184 § i lagen om pension för arbetstagare.

V AVDELNINGEN

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER

13 kap.

Utlämnande, erhållande och hemlighållande av uppgifter

138 §

Tillämpliga bestämmelser

Lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999; nedan *offentlighetslagen*) tillämpas på offentligheten i fråga om pensionsanstalternas och Pensionsskyddscentralens handlingar och verksamhet till den del pensionsanstalten och Pensionsskyddscentralen utövar i 4 § 2 mom. i offentlighetslagen avsedd offentlig makt, om inte något annat bestäms i denna eller i någon annan lag.

Också när det inte är fråga om utövande av offentlig makt enligt 4 § 2 mom. i offentlighetslagen skall pensionsanstalterna och Pensionsskyddscentralen i ärenden som hänför sig till verkställigheten av denna lag tillämpa offentlighetslagen när det gäller

- 1) handlingssekretess,
- 2) tystnadsplikt,
- 3) förbud mot utnyttjande,
- 4) sekretessbelagda handlingar enligt 22—24 § i offentlighetslagen, och
- 5) straffbestämmelser enligt 35 § i offentlighetslagen.

I fråga om utlämnande av uppgifter gäller härvid vad som i 7 kap. i offentlighetslagen bestäms om undantag från och upphörande av sekretess.

Till den del pensionsanstaltens verksamhet inte gäller verkställighet av pensionsskyddet iakttas i fråga om pensionsanstaltens verksamhet i tillämpliga delar 165 och 165 a—165 c § i lagen om försäkringskassor (1164/1992).

Vid verkställigheten av denna lag tillämpas utöver det som bestäms i detta kapitel vad som i lagen om pension för arbetstagare föreskrivs i

1) 195 § om arbetsgivarnas skyldighet att lämna uppgifter,

2) 198 § om rätt att få uppgifter för avgörande av ärenden och för verkställighet av lagstadgade uppgifter,

3) 200 § om pensionsanstaltens rätt att få uppgifter för utövande av tillsyn,

4) 202 § om avgiftsfrihet,

5) 204 § om utlämnande av uppgifter för frivilligt grupptilläggspensionsskydd,

6) 205 § om utlämnande av uppgifter för utredning av brott och missbruk,

7) 206 § om utlämnande av uppgifter till myndigheter och registeransvariga som bedriver kreditupplysningsverksamhet,

8) 208 § om vidareutlämnande av uppgifter,

9) 209 § om ansvaret för den som vidareutlämnar uppgifter, och

10) 210 § om utlämnande av uppgifter med hjälp av teknisk anslutning.

När bestämmelserna i 195 § och 206 § 1 mom. 2 och 3 punkten i lagen om pension för arbetstagare tillämpas likställs en lantbruksföretagare med i nämnda lag avsedd arbetsgivare.

139 §

Uppgifter om en lantbruksföretagares ekonomiska ställning

Utöver vad som i 24 § 1 mom. 20 punkten i offentlighetslagen bestäms om hemlighållande av uppgifter som gäller näringsidkare är också sådana handlingar och uppgifter sekretessbelagda som grundar sig på verkställigheten av denna lag och som gäller en lantbruksföretagares ekonomiska ställning.

140 §

Lantbruksföretagarnas och de pensionssökandes rätt att få uppgifter

Pensionsanstalten och Pensionsskyddscentralen skall på en lantbruksföretagares begäran till honom eller henne lämna ut de uppgifter som pensionsanstalten eller Pensionsskyddscentralen har om lantbruksföretagarens rätt till pension. I fråga om en parts rätt att få information, rätt att ta del av en handling som gäller parten själv samt rätt att kontrollera de uppgifter om sig själv som införts i ett register gäller i övrigt offentlighetslagen och personuppgiftslagen (523/1999).

Pensionsanstalten skall genom en pensionsansökningsblankett eller på annat motsvarande sätt på förhand informera en pensionssökande om var uppgifter om honom eller henne kommer att inhämtas och vart uppgifterna i regel kan lämnas ut.

141 §

Lantbruksföretagarnas skyldighet att lämna uppgifter

En lantbruksföretagare är skyldig att utan dröjsmål lämna Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt uppgifter om inledande av lantbruksföretagarverksamhet enligt denna lag och om väsentliga förändringar i lantbruksföretagarverksamhetens art, omfattning eller form eller lantbruksföretagarens arbetsinsats. Likaså är en lantbruksföretagare skyldig att utan dröjsmål meddela pensionsanstalten om hans eller hennes i denna lag avsedda lantbruksföretagarverksamhet upphör.

Oberoende av lantbruksföretagarens undermålsbeskydd enligt 1 mom. kan pensionsanstalten kräva att lantbruksföretagaren lämnar en utredning över de omständigheter som nämns i 1 mom. samt om andra motsvarande omständigheter som kan inverka på försäkringsskyldigheten, arbetspensionsförsäkringsavgiften, skötseln av försäkringen samt arbetsinkomsten enligt denna lag.

142 §

Pensionstagarens utredning om omständigheter i anslutning till pensionsbeloppet och pensionsrätten

Oberoende av pensionstagarens underrättelseskyldighet kan pensionsanstalten kräva en utredning av pensionstagaren om omständigheter som påverkar pensionsbeloppet och pensionsrätten, om det finns skäl att misstänka att förändringar har skett i dessa omständigheter.

143 §

Pensionsanstaltens och Pensionsskyddscentralens rätt att få uppgifter för verkställigheten av uppgifter enligt denna lag

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller rätten att få uppgifter har Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt och Pensionsskyddscentralen rätt att av

1) skattemyndigheterna och den registermyndighet som avses i lagen om landsbygdsnäringsregistret (1515/1994) få de uppgifter som är nödvändiga för verkställandet av uppdrag enligt denna lag, och

2) den myndighet som avses i lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik (1139/1994) få de uppgifter som är nödvändiga för verkställandet av de uppdrag enligt denna lag som gäller fiske.

Pensionsskyddscentralen och pensionsanstalten har rätt att få de uppgifter som avses i 1 mom. avgiftsfritt, om de är avsedda för avgörandet av ett anhängigt ärende. I annat fall skall den som begärt uppgifterna på yrkande av skattemyndigheterna betala skäliga kostnader för utlämnandet av uppgifterna.

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller rätten att få uppgifter har Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt rätt att av renbeteslagen och renbeteslagsföreningen få de uppgifter som är nödvändiga för verkställandet av uppdrag enligt denna lag. Dessa uppgifter skall varje år efter renskötselårets utgång lämnas pensionsanstalten på det sätt

som pensionsanstalten närmare bestämmer. Pensionsskyddscentralen och pensionsanstalten har rätt att vid behov även vid andra tidpunkter få dessa uppgifter av renbeteslagen och renbeteslagsföreningen.

144 §

Gårdsbesöksregister för företagshälsovården för lantbruksföretagare

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller rätten att få uppgifter har Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt rätt att, för skötseln av de uppgifter som avses i 115 § 1 mom. 1 och 2 punkten, av i 7 § i lagen om företagshälsovård avsedda producenter av företagshälsovårdstjänster få följande uppgifter:

- 1) lantbruksföretagarens namn och personbe-teckning,
- 2) gårdsbruksenhetens produktionsinriktning,
- 3) datum då lantbruksföretagaren anslutit sig till företagshälsovården,
- 4) när gårdsbesök planeras och vem som deltar, och
- 5) genomförda gårdsbesök och vem som deltagit i dem.

För skötseln av de uppgifter som avses i 115 § 1 mom. 4 punkten har Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt rätt att av i 7 § i lagen om företagshälsovård avsedda producenter av företagshälsovårdstjänster få uppgifter om de största hälsorisker i arbetsförhållandena som observerats under gårdsbesök samt om förslag till åtgärder och deras genomförande, om den lantbruksföretagare som saken gäller har samtyckt till att uppgifterna utlämnas. Med lantbruksföretagarens samtycke kan uppgifterna även utnyttjas vid utredningen av ett ärende som gäller sådan yrkesinriktad rehabilitering av lantbruksföretagaren som avses i denna lag.

Pensionsanstalten har rätt att få i 1 och 2 mom. avsedda uppgifter avgiftsfritt.

Pensionsanstalten har rätt att samla in och i gårdsbesöksregistret registrera i 1 och 2 mom. avsedda uppgifter för skötseln av uppgifterna enligt 115 §. På gårdsbesöksregistret tillämpas

personuppgiftslagen, om inte något annat bestäms i denna lag. Pensionsanstalten är i personuppgiftslagen avsedd registeransvarig i fråga om gårdsbesöksregistret. Pensionsanstalten har inte rätt att samla in och i gårdsbesöksregistret registrera sådana känsliga uppgifter som avses i 11 § i personuppgiftslagen. För utlämnande av uppgifter kan en teknisk anslutning till pensionsanstaltens gårdsbesöksregister öppnas för producenter av företagshälsovårdstjänster. De uppgifter som registrerats i gårdsbesöksregistret skall utplånas inom tio år efter det att gårdsbesöket gjordes.

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt har inte rätt att utlämna uppgifter som registrerats i det gårdsbesöksregister som avses i 115 §, om inte annat bestäms någon annanstans i lag eller den vars uppgifter det är fråga om ger sitt samtycke till det. Uppgifter kan utlämnas för vetenskaplig forskning på det sätt som föreskrivs i 28 § i offentlighetslagen.

145 §

Pensionsanstaltens rätt att använda uppgifter som lämnats i andra ärenden

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt har rätt att vid behandlingen av ett ärende enligt denna lag i enskilda fall använda uppgifter som den fått för skötseln av övriga uppdrag som anges i de lagar som nämns i 114 §, om det är uppenbart att dessa uppgifter påverkar en förmån enligt denna lag och uppgifterna enligt lag skall beaktas vid beslutsfattandet och pensionsanstalten också annars separat har rätt att få dessa uppgifter. Den som ansöker om en förmån skall på förhand underrättas om att uppgifterna eventuellt kommer att användas.

146 §

Pensionsanstaltens skyldighet att lämna ut uppgifter

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt skall, utöver det som någon annanstans i lag bestäms

om pensionsanstaltens skyldighet att lämna ut uppgifter, lämna ut uppgifter till

1) Folkpensionsanstalten för beräklandet av förmåner enligt sjukförsäkringslagen,

2) skatteförvaltningen för fastställandet av sjukförsäkringsavgiften enligt sjukförsäkringslagen, och

3) de försäkringsbolag som nämns i 19 § i trafikförsäkringslagen (279/1959) samt till Trafikförsäkringscentralen och Statskontoret för fastställande av den årsarbetsförtjänst som behövs för beräklandet av ersättning för trafikskada.

Om pensionsanstalten till en omyndig betalar en sådan försäkringssumma ur grupplivförsäkringen för lantbruksföretagare som avses i 66 §, skall pensionsanstalten utan hinder av sekretessbestämmelserna i offentlighetslagen och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter meddela försäkringssumman till den förmyndardommyndighet inom vars verksamhetsområde den omyndiga personen har sin hemkommun enligt lagen om hemkommun (201/1994).

14 kap.

Vissa bestämmelser

147 §

Pensionsanstalternas samarbete

De i 2 § 1 mom. 1 punkten i lagen om pension för arbetstagare avsedda pensionsanstalterna skall samarbeta i sammanställandet av statistikuppgifter och i andra frågor som hänför sig till verkställigheten och utvecklandet av arbetspensionslagarna.

148 §

Ersättning för särskilda tjänster

Pensionsanstalten kan av en lantbruksföretagare ta ut ersättning för särskilda tjänster som den tillhandahåller på lantbruksföretagarens begäran.

149 §

Beslut om beloppet av den teoretiska pensionen

Om en lantbruksföretagare har arbetat i två eller flera EU- eller EES-länder och ansöker om folkpension, har han eller hon rätt att på begäran få ett beslut om beloppet av den teoretiska pension som pensionsanstalten meddelar Folkpensionsanstalten för uträkning av hans eller hennes folkpension.

150 §

Överföring av pensionsrätt till Europeiska gemenskaperna

En lantbruksföretagare har rätt att överföra sin pensionsrätt enligt denna lag till Europeiska gemenskaperna så som bestäms i lagen om överföring av pensionsrätt mellan arbetspensionssystemet i Finland och Europeiska gemenskapernas pensionssystem (165/1999).

I fråga om pensionsrätt som överförs till Europeiska gemenskaperna eller som återförs därifrån tillämpas bestämmelserna i lagen om överföring av pensionsrätt mellan arbetspensionssystemet i Finland och Europeiska gemenskapernas pensionssystem till den del nämnda lag innehåller bestämmelser som avviker från bestämmelserna i denna lag.

151 §

Handräckning

Pensionsanstalterna och Pensionsskyddscentralen har rätt att på eget initiativ eller på begäran av den som saken gäller för utredning av ett ärende som är under behandling låta höra vittnen vid en tingsrätt.

152 §

Jäv

Anställda och styrelsemedlemmar i pensionsanstalten och Pensionsskyddscentralen kan, utan hinder av 28 § 1 mom. 4 och 5 punkten i förvaltningslagen (434/2003), behandla de ärenden som gäller verkställigheten av denna lag och som avser en lantbruksföretagare som ordnat pensionsskydd i pensionsanstalten.

153 §

Förvaring av handlingar

Pensionsanstalten och Pensionsskyddscentralen skall förvara de handlingar som hänför sig till ordnandet av pensionsskydd enligt denna lag eller till ett pensions- eller grupplivförsäkringsärende på det sätt som bestäms i arkivlagen (831/1994) och i 218 § i lagen om pension för arbetstagare.

154 §

Beräkning av tidsperioders längd

När tidsperioders längd beräknas anses i en kalendermånad ingå 30 dagar vid

- 1) bedömning av om denna lag skall tillämpas på en lantbruksföretagare,
- 2) bestämmande av arbetspensionsförsäkringsavgift enligt denna lag,
- 3) beräkning av pension enligt denna lag, och
- 4) betalning av rehabiliteringspenning.

Närmare bestämmelser om hur i 1 mom. avsedda tidsperioder beräknas utfärdas genom förordning av statsrådet.

155 §

Lagens ikraftträdande

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms särskilt genom lag.

Lag

om införande av lagen om pension för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagen om pension för lantbruksföretagare (/) träder i kraft den 1 januari 2007. Den tillämpas från och med ikraftträdandet på sådan lantbruksföretagarverksamhet som avses i den. Åtgärder som verkställigheten av lagen om pension för lantbruksföretagare förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Är en person då lagen om pension för lantbruksföretagare träder i kraft försäkrad enligt lagen om pension för arbetstagare (395/2006) för samma arbete som enligt bestämmelsen om sambor i 5 § i lagen om pension för lantbruksföretagare borde försäkras i enlighet med lagen om pension för lantbruksföretagare, försäkras lantbruksföretagaren enligt lagen om pension för lantbruksföretagare från ingången av månaden efter den under vilken försäkringsansökan inkommit och fram till dess försäkras han eller hon enligt lagen om pension för arbetstagare.

Lagen om pension för lantbruksföretagare tillämpas också på sådan pension enligt lagen om pension för lantbruksföretagare (467/1969) som beviljats före den 1 januari 2007. Om de bestämmelser som gällde när lagarna om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare (637/2003 och 893/2004) samt lagen om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare (894/2004) trädde i kraft dock har iakttagits vid bestämmande av pension som beviljats före den 1 januari 2007, iakttas vad som föreskrivs i de nämnda lagarna.

Utöver vad som föreskrivs i 114 § 1 mom. 10 punkten i den nya lagen om pension för lantbruksföretagare skall Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt kalenderåren 2007—2009 också fullgöra de uppgifter som hänför sig till den i lagen om företagshälsovård (1383/2001) avsedda företagshälsovården för lantbruksföretagare och som det finns bestämmelser om i lagen om

olycksfallförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981).

2 §

Genom denna lag upphävs lagen av den 14 juli 1969 om pension för lantbruksföretagare jämte ändringar.

Om det i någon annan lag eller i en bestämmelse som utfärdats med stöd av någon annan lag hänvisas till lagen om pension för lantbruksföretagare från 1969, avser hänvisningen motsvarande bestämmelser i den nya lagen om pension för lantbruksföretagare, om inte något annat följer av den nya lagen om pension för lantbruksföretagare eller denna lag.

3 §

I denna lag avses med *LFöPL* lagen av den 14 juli 1969 om pension för lantbruksföretagare jämte ändringar.

4 §

En försäkring enligt *LFöPL* anses ha ombildats till en försäkring som avses i den nya lagen om pension för lantbruksföretagare.

5 §

Den åldersgränsen på 18 år som avses i 7 § 1 mom. i lagen om pension för lantbruksföretagare tillämpas på lantbruksföretagarverksamhet som avses i nämnda lag och som bedrivs av lantbruksföretagare födda efter 1986, om verksamheten fortgår den 1 januari 2005 eller inleds därefter. Åldersgränsen på 68 år enligt samma lagrum tillämpas på lantbruksföretagarens i nämnda lag avsedda lantbruksföretagarverksamhet, om den fortgår den 1 januari 2005 eller inleds därefter och om den, tiden före nämnda tidpunkt medräknad, fortgår minst fyra månader utan avbrott.

När den pensionsgrundande totala arbetsinkomsten räknas ut enligt 73 § i lagen om pension för lantbruksföretagare beaktas den fastställda arbetsinkomsten före uppnådd 23 års ålder från och med den 1 januari 2005. Till den del arbetsinkomst som före den 1 januari 2005 fastställts för lantbruksföretagaren beaktas när den pensionsgrundande arbetsinkomsten räknas ut höjs den till 2004 års nivå med indexet enligt 9 § i lagen om pension för arbetstagare (395/1961, *APL*), som gällde den 31 december 2004. Vägningkoefficienten för förändringen i lönenivån är då 0,5 och vägningkoefficienten för förändringen i prinsnivån 0,5. Höjningen från den tidpunkten till nivån vid beräkningstidpunkten sker med lönekoeficienten enligt 84 § i lagen om pension för lantbruksföretagare.

6 §

En lantbruksföretagare som befriats från sin försäkringsskyldighet på grundval av 4 § i LFöPL, sådant detta lagrum lydte den 31 december 2001, eller lämnats oförsäkrad på grundval av 4 § i LFöPL och 8 § i *APL*, sådana dessa lagrum lydte den 31 december 2004, är försäkringsskyldig från den 1 januari 2007. Lantbruksföretagaren skall teckna försäkring enligt lagen om pension för lantbruksföretagare senast den 30 juni 2007.

En lantbruksföretagare som är född före den 1 januari 1961 och som har befriats från sin försäkringsskyldighet på basis av den bestämmelse som nämns i 1 mom., är dock inte försäkringsskyldig så länge som han eller hon uppfyller de villkor för befrielse som uppställs i den lag som gällde när lagen om pension för lantbruksföretagare trädde i kraft.

7 §

En lantbruksföretagare som är försäkrad enligt LFöPL, men som på grundval av 7 § 1 mom. 3 punkten i lagen om pension för lantbruksföretagare inte längre är försäkringsskyldig, kan avsluta sin försäkring från ikraftträdandet av lagen om pension för lantbruksföretagare. Försäkring- en avslutas inte retroaktivt.

8 §

Har lantbruksföretagarens arbetspensionsförsäkringsavgifter preskriberats enligt 29 § i lagen om pension för lantbruksföretagare, beräknas den totala arbetsinkomsten av den fastställda arbetsinkomsten för 2005 och kalenderåren därefter i enlighet med 73 § 2 mom. i den lagen. Sänkningen av de arbetsinkomster som fastställts för åren 1993—2004 fås genom att den fastställda arbetsinkomsten för varje period av kalenderåret multipliceras med en kvot som utgörs av förhållandet mellan de för samma tidsperiod mottagna försäkringspremierna och de för samma tidsperiod fastställda försäkringspremierna.

9 §

Vad som i 37 och 107—111 § i lagen om pension för arbetstagare bestäms om arrangemanget med sista pensionsanstalt tillämpas inte när den som ansöker om pension får eller på basis av en ansökan som anhängiggjorts före den 1 januari 2004 har rätt att få pension som grundar sig på det egna arbetsavtals- eller tjänsteförhållandet eller den egna lantbruksföretagarverksamheten eller företagaverksamheten, eller pension enligt lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare (1317/1990), avträdelseersättning enligt lagen om avträdelseersättning för lantbruksföretagare (1330/1992) eller avträdelsestöd enligt lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare (1293/1994), och han eller hon ansöker om ny pension eller förlängning av en pension som beviljats tidigare. De nämnda bestämmelserna tillämpas inte heller när pension som beviljats på basis av en före den 1 januari 2004 anhängiggjord ansökan och som senare avbrutits börjar betalas ut på nytt. Om en för- månslåtare vid sin död fick en sådan pension på vilken bestämmelserna i första meningen i denna paragraf inte har tillämpats, tillämpas dessa bestämmelser inte heller på familjepension som beviljas efter honom eller henne.

10 §

Det pensionsutdrag som avses i 75 § i lagen om pension för lantbruksföretagare sänds första gången till lantbruksföretagaren senast 2008.

Den tid av fem år som avses i 75 § 2 och 3 mom. i lagen om pension för lantbruksföretagare tillämpas 2013 och därefter.

Det pensionsutdrag för lantbruksföretagare som sänds ut 2008 innehåller uppgifter om i 75 § 1 mom. 1—3 punkten i lagen om pension för lantbruksföretagare avsedda lantbruksföretagarverksamheter och andra arbetsförtjänster samt förmåner under de tio kalenderår som föregår utskickandet av utdraget. År 2009 innehåller pensionsutdraget motsvarande uppgifter för de nio, 2010 för de åtta, 2011 för de sju och 2012 för de sex år som föregår utskickandet av utdraget. De uppgifter som avses i 75 § 1 mom. 2 och 3 punkten i lagen om pension för lantbruksföretagare uppges dock inte i pensionsutdraget för år som föregått 2005.

11 §

Den preskriptionstid på fem år som avses i 30 §, 75 § 3 och 4 mom., 100 § och 101 § 4 mom. i lagen om pension för lantbruksföretagare tillämpas från och med ingången av 2013. Åren 2007 och 2008 är den nämnda preskriptionstiden tio år, 2009 nio år, 2010 åtta år, 2011 sju år och 2012 sex år. När preskriptionstiderna räknas ut beaktas också tiden före ikraftträdandet av lagen om pension för lantbruksföretagare.

12 §

Engångsförhöjningen av invalidpensionen läggs till första gången den 1 januari 2010. Förhöjningen läggs också till sådan invalidpension i fråga om vilken pensionsfallet har inträffat före den 1 januari 2006. Engångsförhöjningen läggs då till enligt den förhöjningsprocent som motsvarar lantbruksföretagarens ålder vid ingången av 2010, förutsatt att minst fem kalenderår då har förflutit sedan invalidpensionen började.

När pensionsfallet i fråga om invalidpension har inträffat före den 1 januari 2006, läggs engångsförhöjningen till pension som samordnats enligt 8 och 8 a § i APL sådana de lydte före den 1 januari 2005. Om familjepension bestäms enligt de bestämmelser som gällde när lagen om pension för lantbruksföretagare träder i kraft, läggs engångsförhöjningen till familjepension

som samordnats enligt 8 och 8 a § i APL, sådana de lydte före den 1 januari 2005.

13 §

Ålderspensioner som börjar 2010 eller därefter omvandlas med en livslängdskoefficient enligt 78 § i lagen om pension för lantbruksföretagare. Koefficienten fastställs första gången för 2009.

En ålderspension omvandlas med den livslängdskoefficient som fastställs för det år under vilket ålderspensionen börjar, om ålderspensionen börjar före det år under vilket lantbruksföretagaren fyller 62 år. Om en invalidpension ändras till en ålderspension före det år under vilket lantbruksföretagaren fyller 62 år, skall pensionen på motsvarande sätt justeras med den livslängdskoefficient som fastställs för det år under vilket lantbruksföretagarens pension ändras till ålderspension.

14 §

Bestämmelserna i 113 § i lagen om pension för lantbruksföretagare tillämpas på ansökningar om undanröjande av beslut som blir anhängiga den 1 januari 2007 eller därefter.

15 §

Om pensionsfallet inträffar 2006—2009, beaktas som arbetsförtjänst för 2004 när inkomsten för återstående tid fastställs den totala arbetsinkomst på grundval av vilken pensionsdelen för återstående tid skulle ha beräknats om lantbruksföretagaren hade blivit arbetsförmögen den 31 december 2004, och arbetsförtjänsterna för 2005 beaktas så som bestäms i 76 § 1 mom. och 2 mom. 1 och 2 punkten i lagen om pension för lantbruksföretagare. Härvid används som granskningstid på motsvarande sätt det antal år som skall beaktas som grund för inkomsten för återstående tid. Om pensionsfallet inträffar 2010, beaktas arbetsförtjänsterna för 2005 så som bestäms i 71 §, 76 § 1 mom. och 2 mom. 1 och 2 punkten samt 77 § 1 mom. 1 punkten i lagen om pension för lantbruksföretagare, och granskningstiden fastställs på motsvarande sätt på basis av åren 2005—2010. Vid

bestämmande av den inkomstförsättning som avses i 42 § 1 mom. 2 punkten i lagen om pension för lantbruksföretagare beaktas arbetsförtjänsterna under de fem kalenderår som föregått ansökan om rehabilitering.

16 §

Om en lantbruksföretagare vars ansökan om utbetalning av pension till utlandet har avslagits enligt bestämmelserna i 19 § i LFöPL och 9 a § i APL, sådana de lydte före den 1 januari 2003, på nytt ansöker om utbetalning av pensionen till utlandet, betalas av pensionen till utlandet de belopp som har förfallit till betalning efter att den nya ansökan inkommit.

17 §

Sker en sådan förändring i arbetsförmågan hos en lantbruksföretagare som får delinvalidpension som börjat före den 1 januari 1982 och fortgått utan avbrott att han eller hon har rätt till full invalidpension och förändringen kan bedömas fortgå minst ett år, ändras delinvalidpensionen till full invalidpension från ingången av månaden efter förändringen.

18 §

Ett långvarigt arbetsoförmöget barn som får familjepension efter en förmånsåttare som har dött före den 1 juli 1990 har rätt att få familjepension så länge arbetsoförmågan fortgår utan avbrott. Fortsatt utbetalning av familjepension efter det att barnet fyllt 18 år förutsätter särskild ansökan.

Den rätt till tillägg för föräldralösa barn som en familjepensionstagare som får nämnda tillägg har bestäms enligt den APL som gällde före ikraftträdandet av lagen om pension för lantbruksföretagare också när beloppet av familjepensionen skall justeras efter det att lagen om pension för lantbruksföretagare har trätt i kraft.

19 §

Rätt till efterlevandepension har en efterlevande make som är född den 1 juli 1950 eller tidigare, så som bestäms i 19 § i lagen om införan-

de av lagen om pension för arbetstagare (396/2006).

20 §

En efterlevandepension som indragits på grund av att den efterlevande maken ingått ett nytt äktenskap börjar på ansökan av den efterlevande maken betalas ut på nytt enligt 19 § i LFöPL och 4 b § 2 mom. i APL, sådana de lydte när lagen om pension för lantbruksföretagare trädde i kraft, om den efterlevande makens nya äktenskap upplöses innan lagen om pension för lantbruksföretagare träder i kraft och ansökan om ny utbetalning inkommer till pensionsanstalten inom sex månader från det att lagen om pension för lantbruksföretagare har trätt i kraft.

21 §

Det villkor om arbetsförtjänster som utgör en förutsättning för yrkesinriktad rehabilitering uppfylls när den återstående tiden har beaktats i lantbruksföretagarens pension i enlighet med 7 § i LFöPL och 6 a och 6 b § i APL, sådana de lydte före den 1 januari 2005.

22 §

Om en lantbruksföretagare har bedrivit i lagen om pension för lantbruksföretagare avsedd lantbruksföretagarverksamhet före den 1 januari 2005, räknas det särskilda tillägg till den teoretiska pensionen som avses i 68 § 3 mom. i lagen om pension för lantbruksföretagare ut på basis av den totala arbetsinkomst utifrån vilken återstående tid eller motsvarande inkomst borde beaktas vid bestämmandet av pension som beviljas före den 1 januari 2005 med stöd av LFöPL som gällde före den 1 januari 2005.

23 §

På en pension i fråga om vilken pensionsfallet inträffar före den 1 januari 2007 tillämpas 19 § i LFöPL och 8 § 6 mom. i APL, sådana de lyder före den 1 januari 2007, också efter det att lagen om pension för lantbruksföretagare har trätt i kraft.

Från pension enligt lagen om pension för lantbruksföretagare avdras inte en sådan ersättning

enligt lagen om skada, ådragen i militärtjänst (404/1948) som grundar sig på en skada som uppkommit under krigen 1939—1945.

24 §

Om en lantbruksföretagare får pension enligt lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare, avträdelseersättning enligt lagen om avträdelseersättning för lantbruksföretagare eller avträdelsestöd enligt lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare eller lagen om stöd för upphörande med att bedriva jordbruk (612/2006), beaktas grundbeloppet av generationsväxlingspensionen, avträdelseersättningen och avträdelsestödet

1) som pension som medför att pensionstagaren inte har rätt till deltidspension,

2) vid bestämmandet av efterlevandepension som pension som den efterlevande maken får på basis av förvärvsarbete,

3) vid tillämpningen av 83 § i lagen om pension för lantbruksföretagare som pension som avses i 92 § 2 mom. i lagen om pension för arbetstagare, och

4) som pension som avses i 74 § 5 mom. i lagen om pension för arbetstagare.

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt anses vara sista pensionsanstalt även då i 1 mom. avsedd pensionstagare beviljas ålderspension.

25 §

En pension i fråga om vilken pensionsfallet har inträffat före 2005 bestäms enligt den LFöPL som gällde före 2005, om inte något annat följer av ikraftträdandebestämmelserna i lagarna om ändring av nämnda lag (637/2003 och 893/2004) och av lagen om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i lag 637/2003 (894/2004).

På sådan invalid-, arbetslöshets- och familjepension i fråga om vilken pensionsfallet inträffat 2005 tillämpas bestämmelserna i den LFöPL som gällde den 31 december 2004. Om lantbruksföretagaren har fyllt 63 år innan arbetsoförmågan börjat, beviljas företagaren ålderspension motsvarande det intjänade beloppet i stället för invalidpension. Om lantbruksföretagaren fyller 63 år före utgången av den primärtid som

anges i 12 kap. 3 § i sjukförsäkringslagen (1224/2004), beräknas och beviljas pensionen, i stället för såsom invalidpension, i form av ålderspension från ingången av månaden efter den då företagaren uppnår 63 års ålder.

Om pensionsfallet i fråga om familjepension inträffar efter 2005, men familjepensionen bestäms utifrån sådan pension till förmånslåtare som samordnats enligt den LFöPL som gällde före den 1 januari 2005, samordnas också familjepensionen i enlighet med ovan avsedda lag. Vid uträkning av samordningsgränsen avdras härvid dock varken grundbeloppet av barnpension eller grundbeloppet av efterlevandepension enligt familjepensionslagen (38/1969).

Den pensionsrätt som intjänats av lantbruksföretagarverksamhet som bedrivits före den 1 januari 2005 uträknas enligt den LFöPL som gällde den 31 december 2004. Lantbruksföretagarverksamhet som börjat före den 1 januari 2005 och fortgår vid nämnda tidpunkt anses härvid ha upphört den 31 december 2004. Pensionen uträknas särskilt även på basis av en sådan lantbruksföretagarperiod som till utgången av 2004 har fortgått kortare tid än fyra månader men dock minst en månad, om lantbruksföretagarperioden i fråga fortgår 2005 och denna tid medräknad pågår minst fyra månader. Den intjänade pensionsrätten höjs med lönekoeficienten att motsvara nivån för det år under vilket pensionen räknas ut.

26 §

På deltidspension för en lantbruksföretagare som är född före 1947 och på ålderspension som beviljas efter den tillämpas 19 § i LFöPL samt 4 § 2 mom., det inledande stycket i 4 f § 1 mom. samt 4 g § 2 mom. och 5 § 4 mom. i APL, sådana de lydte den 31 december 2004, samt 19 § i LFöPL och 5 § 6 mom. i APL, sådana de lydte den 31 december 2002. En sådan lantbruksföretagare har rätt till förtida ålderspension från ingången av månaden efter den under vilken han eller hon fyllt 60 år. Förtidsminskningen görs från 65 års ålder till pensionens början i enlighet med de koeficienter för förtida uttag som anges

i 19 § i LFöPL och i 5 a § 2 mom. i APL, sådana de lydte den 31 december 2004.

En lantbruksföretagare som avses i 1 mom. har rätt till oreducerad ålderspension vid fyllda 63 år. Fortsätter lantbruksföretagaren dock i deltidarbete efter att ha fyllt 65 år, omvandlas deltidspensionen vid ingången av kalendermånaden efter den under vilken 65 års ålder uppnåtts till en lika stor ålderspension. I pension på grundval av arbetsförtjänsterna intjänas då 1,5 procent per år under tiden mellan ingången av kalendermånaden efter den under vilken lantbruksföretagaren fyller 65 år och utgången av den kalendermånad under vilken lantbruksföretagaren fyller 68 år. Börjar ålderspensionen för deltidarbetet senare än från ingången av månaden efter den under vilken 68 års ålder uppnåtts, höjs den uppskjutna pensionsdelen på det sätt som föreskrivs i 32 § 4 mom. i lagen om pension för lantbruksföretagare. Vad som bestäms i denna paragraf tillämpas också när ny pension beviljas efter en sådan deltidspension i fråga om vilken pensionsfallet har inträffat före den 1 januari 2005.

27 §

En långtidsarbetslös lantbruksföretagare som är född före 1950 har rätt till arbetslöshetspension på det sätt som bestäms i den LFöPL som gäller när lagen om pension för lantbruksföretagare träder i kraft, i ikraftträdandebestämmelserna i lagarna om ändring av den och i lagarna om ändring av de nämnda ikraftträdandebestämmelserna. Till övriga delar tillämpas på arbetslöshetspension och dem som får sådan pension bestämmelserna i 19 § i LFöPL samt i 4 c §, 5 § 1 mom. 1 punkten och 3 mom., 10 d § 7 mom. och 17 b § 3 mom. i APL sådana de lyder när lagen om pension för lantbruksföretagare träder i kraft.

Utan hinder av vad som föreskrivs i 1 mom. bestäms en lantbruksföretagares rätt till pension för återstående tid på samma sätt som den skulle bestämmas om pensionsfallet i fråga om arbets-

löshetspensionen inträffade den 31 december 2006. Vid beräkningen av den lön som ligger till grund för pensionen för den återstående tiden beaktas då inkomsterna fram till den 31 december 2006.

28 §

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter har Pensionsskyddscentralen för uträkning av en pension som avses i 26 och 27 § rätt att få de uppgifter som är nödvändiga för fastställande av pensionsgrundande rätt till återstående tid enligt 19 § i LFöPL och 6 a § i APL samt för uträkning av arbetspensionstillägget enligt 7 f § i nämnda lag.

Den som beviljar eller betalar ut förmåner enligt 1 mom. skall på det sätt som Pensionsskyddscentralen bestämmer lämna uppgifterna till centralen för varje kalenderår före utgången av maj det följande året eller före en annan med centralen överenskommen tidpunkt.

29 §

En lantbruksföretagare som är född före 1947 har rätt att få barnförhöjning enligt de bestämmelser som gällde den 31 december 2004.

30 §

Det belopp som skall återbäras med anledning av den vinst som fås efter den 31 december 2005 vid en eventuell försäljning av aktier som Pensionsskyddscentralen anskaffat i ett sådant kreditförsäkringsbolag som avses i 13 b § 5 mom. i APL, sådant det lyder den 31 december 2006, beaktas inte i fråga om den genomsnittliga arbetspensionsförsäkringsavgiften för en försäkring enligt minimivillkoren i lagen om pension för arbetstagare.

31 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

Lag

om ändring av lagen om stöd för upphörande med att bedriva jordbruk

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 21 juli 2006 om stöd för upphörande med att bedriva jordbruk (612/2006) 3 § 1 mom. 5 punkten, 5 § 1 mom. 2 och 3 punkten samt 2 mom., den finska språkdräkten i 7 § 1 mom., i 9 § 2 mom. och i 10 § 2 punkten, 16 § 1 mom. 2 punkten, 18 § 1 mom. 2 punkten, 19 § 1 mom. 2 punkten, 20 § 1 mom. 2 punkten, 21 § 1 mom. 2 punkten, den finska språkdräkten i 28 § 2 mom. och i 29 § 1 och 2 mom., och 29 § 4 mom., den finska språkdräkten i 30 §, i 38 § 1 mom. 7 punkten och i 41 § 1 och 3 mom., och 41 § 2 mom., den finska språkdräkten i 42 § 1 mom., 2 mom. 2 punkten, 4 och 5 mom., i 43 § 2 mom., i 44 § 2 mom., i 54 § och i 55 § 2 mom. samt 61 §, 69 § 1 och 3 mom., 73 § 1 mom. och 78 § 2 mom. som följer:

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

5) *pensionsanstalt* Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt som avses i lagen om pension för lantbruksföretagare (/), och

5 §

Lantbruksföretagare

I denna lag avses med lantbruksföretagare

2) en person som bedriver jordbruk i ett öppet bolag eller kommanditbolag så att han eller hon såsom ansvarig bolagsman har tagit en försäkring för minimipensionsskydd enligt 10 § i lagen om pension för lantbruksföretagare, och

3) en person som bedriver jordbruk för ett aktiebolags räkning så att han eller hon såsom lantbruksföretagare enligt 3 § 6 punkten i lagen om pension för lantbruksföretagare har tagit en försäkring för minimipensionsskydd enligt 10 § i nämnda lag.

Det som i denna lag bestäms om lantbruksföretagares make tillämpas även på en person som lantbruksföretagaren utan att ingå äktenskap fortgående lever tillsammans med i gemensamt hushåll under äktenskapsliknande förhållanden och som för sin verksamhet har tagit en försäk-

ring för minimipensionsskydd enligt 10 § i lagen om pension för lantbruksföretagare.

16 §

Överlåtelse som tillskottsmark till lantbruksföretagare

Upphörandet med att bedriva jordbruk kan också ske så att avträdaren överlåter gårdsbruksenhets åkermark i delar eller som en helhet som tillskottsmark för bedrivande av jordbruk till en eller flera förvärvare

2) som i enlighet med bestämmelserna i 10 § i lagen om pension för lantbruksföretagare såsom idkare av gårdsbruk har tagit en försäkring för minimipensionsskydd enligt nämnda lag,

18 §

Generationsväxling i personbolag

Om avträdaren är en i 5 § 1 mom. 2 punkten avsedd lantbruksföretagare, kan upphörandet med att bedriva jordbruk också ske genom en sådan generationsväxlingsöverlåtelse där avträdaren överlåter sin bolagsandel i ett öppet bolag eller kommanditbolag som äger den gårdsbruksenhet som är föremål för avträdelsen till en förvärvare som

2) efter avträdelsen uppfyller villkoren för försäkring enligt 3 och 7 § i lagen om pension för lantbruksföretagare på grundval av det gårdsbruk som han eller hon bedriver på den gårdsbruksenhet som är föremål för avträdelsen, och

19 §

Generationsväxling i aktiebolag

Då avträdaren är en i 5 § 1 mom. 3 punkten avsedd lantbruksföretagare kan upphörandet med att bedriva jordbruk ske genom en generationsväxlingsöverlåtelse så att alla aktier i det aktiebolag som äger den gårdsbruksenhet som är föremål för avträdelsen överläts till en förvärvare som

2) efter avträdelsen uppfyller villkoren för försäkring enligt 3 och 7 § i lagen om pension för lantbruksföretagare i egenskap av i 3 § 6 punkten i nämnda lag avsedd lantbruksföretagare på grundval av det gårdsbruk som han eller hon bedriver på den gårdsbruksenhet som är föremål för avträdelsen, och

20 §

Generationsväxlingsöverlåtelse till personbolag

Upphörandet med att bedriva jordbruk kan också ske så att avträdaren överlåter gårdsbruksenhetens åkermark och produktionsbyggnader genom en generationsväxlingsöverlåtelse till ett öppet bolag eller kommanditbolag som bedriver jordbruk enligt 3 § 1 mom. 2 punkten, om

2) de ansvariga bolagsmännen enligt 1 punkten efter avträdelsen uppfyller villkoren för försäkring enligt 3 och 7 § i lagen om pension för lantbruksföretagare på grundval av den verksamhet de bedriver på den gårdsbruksenhet som är föremål för avträdelsen, och

21 §

Generationsväxlingsöverlåtelse till aktiebolag

Upphörandet med att bedriva jordbruk kan ske även så att avträdaren överlåter gårdsbruksenhetens åkermark och produktionsbyggnader genom en generationsväxlingsöverlåtelse till ett aktiebolag som bedriver jordbruk enligt 3 § 1 mom. 2 punkten på följande villkor:

2) den i 1 punkten avsedda lantbruksföretagaren uppfyller efter avträdelsen villkoren för försäkring enligt 3 och 7 § i lagen om pension för lantbruksföretagare i egenskap av i 3 § 6 punkten i nämnda lag avsedd lantbruksföretagare på grundval av den verksamhet han eller hon bedriver på den gårdsbruksenhet som är föremål för avträdelsen,

29 §

Fastställande av grundbeloppet

På avträdelsestödet grundbelopp tillämpas det som i 92—95 § i lagen om pension för arbetstagare bestäms om primära förmåner som dras av från pensionen samt det som föreskrivs om barnförhöjning i 29 § i lagen om införande av lagen om pension för lantbruksföretagare (/). Grundbeloppet justeras i enlighet med förändringarna i den allmänna löne- och prisnivån så som bestäms i 98 § i lagen om pension för arbetstagare.

41 §

Erhållande och intjänande av pension för tiden för avträdelsestöd

Avträdaren kan inte intjäna pension med stöd av lagen om pension för lantbruksföretagare för den tid för vilken avträdelsestöd betalas till honom eller henne. Efter avträdelsen kan avträdaren inte heller intjäna pensionsskydd såsom idkare av gårdsbruk eller renägare enligt 3 § i la-

gen om pension för lantbruksföretagare för den tid för vilken avträdelsestöd ännu inte har börjat betalas på grund av att villkoren i 38 §, eller något av dem, inte har uppfyllts.

61 §

De försäkrades företrädare

De medlemmar i besvärsnämnden för arbetspensionsärenden som förordnats med stöd av 103 § 1 mom. i lagen om pension för lantbruksföretagare företräder dem som försäkrats enligt lagen om pension för lantbruksföretagare även när denna lag tillämpas.

69 §

Pensionsanstaltens rätt att få och använda uppgifter

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och övriga bestämmelser om rätten att få uppgifter har pensionsanstalten rätt att av skattemyndigheterna, den registermyndighet som avses i lagen om landsbygdsnäringsregistret (1515/1994) samt renbeteslagen och renbeteslagsföreningen få de uppgifter som är nödvändiga för verkställandet av uppdrag enligt denna lag, enligt vad som föreskrivs i 143 § i lagen om pension för lantbruksföretagare.

Pensionsanstalten har rätt att vid behandling av ett ärende enligt denna lag i enskilda fall använda uppgifter som den fått för skötseln av övriga uppgifter som anges i de lagar som nämns i 114 § i lagen om pension för lantbruksföretagare.

re, enligt vad som föreskrivs i 145 § i lagen om pension för lantbruksföretagare.

73 §

Pensionsanstaltens rätt och skyldighet att lämna uppgifter

Pensionsanstalten skall lämna uppgifter till de i 19 § i trafikförsäkringslagen (279/1959) avsedda försäkringsbolagen, Trafikförsäkringscentralen, Statskontoret, Folkpensionsanstalten samt skatteförvaltningen i enlighet med 146 § 1 mom. i lagen om pension för lantbruksföretagare.

78 §

Hänvisningar till annan lagstiftning

Om inte något annat följer av denna lag, gäller för avträdelsestöd i tillämpliga delar det som i 114 och 116—124 §, 125 § 2 mom., 126—132 och 134 § i lagen om pension för lantbruksföretagare föreskrivs om Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt och i 103 § 1 mom. i nämnda lag om förordnande av medlemmar till besvärsnämnden för arbetspensionsärenden.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. I denna lag avses med företagaverksamhet och pension enligt lagen om pension för lantbruksföretagare också företagaverksamhet och pension enligt lagen om pension för lantbruksföretagare (467/1969).

Lag

om ändring av lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 16 december 1994 om avträdelsestöd för lantbruksföretagare (1293/1994) 2 § 1 mom. 5 punkten och 2 mom., den finska språkdräkten i 24 § 1 och 3 mom., 24 § 2 mom., den finska språkdräkten i 25 § 3 mom., i 26 § 2 mom. och i 27 § 2 mom., 31 § 2 mom., 37 § 2 mom., 40 § 1 mom., av dem 2 § 1 mom. 5 punkten och 2 mom. sådana de lyder i lag 1326/1999 och 24 §, 25 § 3 mom., 37 § 2 mom. och 40 § 1 mom. sådana de lyder i lag 613/2006, samt *fogas* till 26 § ett nytt 3 mom. som följer:

2 §

I denna lag avses med

5) *pensionsanstalt* Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt som avses i lagen om pension för lantbruksföretagare (/), och

Vad som i denna lag bestäms om lantbruksföretagares make tillämpas även på en person som lantbruksföretagaren utan att ingå äktenskap fortgående lever tillsammans med i gemensamt hushåll under äktenskapsliknande förhållanden och som försäkrats med stöd av 3 § 5 punkten i lagen om pension för lantbruksföretagare.

24 §

Avträdaren kan inte intjäna pension med stöd av lagen om pension för lantbruksföretagare för den tid för vilken avträdelsestöd betalas till honom eller henne. Efter avträdelsen kan avträdaren inte heller intjäna pension såsom gårdsbruksidkare eller renägare enligt 3 § i lagen om pension för lantbruksföretagare för den tid för vilken avträdelsestöd ännu inte har börjat betalas på grund av att villkoren i 22 § eller något av dem inte har uppfyllts.

26 §

Till ålderspension enligt 2 mom. läggs dock

1) den pension som mottagaren av avträdelsestöd har rätt till med stöd av förmånerna enligt 74 § i lagen om pension för arbetstagare, samt

förmån som intjänats på basis av lagen om pensionsersättning som skall betalas av statens medel för tiden för vård av barn under tre år eller för tiden för studier (644/2003), och

2) sådan pension som intjänats med stöd av lagen om pension för lantbruksföretagare och som vid avträdelsetidpunkten enligt bestämmelserna i denna lag inte behövde beaktas när avträdelsestödets grundbelopp fastställdes.

31 §

Avträdelsestöd som betalats utan grund får även återkrävas genom att det kvittas mot framtida poster av avträdelsestödet. Av en avträdelsestödspost som skall betalas får dock inte utan mottagarens samtycke dras av mera än en sjättedel av den del av posten som återstår efter att förskott har innehållits av den i enlighet med lagen om förskottsuppbörd (1118/1996). Med samma begränsningar kan det avträdelsestöd som betalats utan grund återkrävas genom att det kvittas mot framtida poster av invalid- eller ålderspension enligt lagen om pension för lantbruksföretagare.

37 §

Bestämmelser om besvärsnämnden för arbetspensionsärenden och nämndens medlemmar finns i lagen om besvärsnämnden för arbetspensionsärenden (677/2005) och bestämmelser om försäkringsdomstolen i lagen om försäkringsdomstolen (132/2003). De medlemmar i be-

svärsnämnden för arbetspensionsärenden som förordnats med stöd av 103 § 1 mom. i lagen om pension för lantbruksföretagare företräder dem som försäkrats enligt lagen om pension för lantbruksföretagare även när denna lag tillämpas.

— — — — —

40 §

Om inte något annat följer av denna lag gäller för avträdelsestöd i tillämpliga delar 8 g § i 1961 års lag om pension för arbetstagare, sådan denna paragraf lydde den 31 december 2006, samt 96—100 och 103 §, 112 § 1 mom., 113 § 3 mom., 115 och 116 §, 119 § 1 och 2 mom., 120 § 2, 4 och 5 mom., 121 och 122 §, 124 § 1 mom., 125, 128, 130 och 132 §, 133 § 1 och 4 mom., 134—140, 180 och 191 §, 192 § 1 mom., 193 §

2 mom., 195—196, 198, 202, 204 och 205 §, 206 § 1 mom. 1 punkten, 208 § 1 och 3 mom., 209 §, 210 § 1, 3 och 4 mom. och 216—218 § i lagen om pension för arbetstagare samt 103 § 1 mom., 114 och 116—124 §, 125 § 2 mom., 126—132, 134, 143 och 145 § samt 146 § 1 mom. i lagen om pension för lantbruksföretagare.

— — — — —

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. I denna lag avses med företagareverksamhet och pension enligt lagen om pension för lantbruksföretagare också företagareverksamhet och pension enligt lagen om pension för lantbruksföretagare (467/1969).

Lag

om ändring av lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 28 december 1990 om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare (1317/1990) 22 §, den finska språkdräkten i 23 §, i 26 § 1 mom. och i 29 § 1 och 2 mom., 30 § 2 mom., 35 § 1 mom., 40 § 2 mom., 41 § och 43 § 1 mom,

av dem 23 § sådan den lyder i lag 614/2006, 35 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1471/1993, 40 § 2 mom. och 43 § 1 mom., sådana de lyder i nämnda lag 614/2006 som följer:

22 §

För den tid för vilken generationsväxlingspension betalas har dess mottagare inte rätt till annan pension på basis av företagareverksamhet som avses i lagen om pension för lantbruksföretagare (/).

skall utbetalas i framtiden. Av den post som skall betalas får dock inte utan pensionstagarens samtycke dras av mera än en sjättedel av den del av pensionsposten som återstår efter att förskott har innehållits av den i enlighet med lagen om förskottsuppbörd (1118/1996).

— — — — —

30 §

Pension som utbetalats utan grund får även återkrävas genom att den kvittas mot sådana poster av generationsväxlingspension enligt denna lag eller av invalid- eller ålderspension enligt lagen om pension för lantbruksföretagare som

35 §

För verkställigheten av denna lag svarar jord- och skogsbruksministeriet, arbetskrafts- och näringscentralerna, kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter samt Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt som avses i lagen om pension för

lantbruksföretagare. Nämnda anstalt kallas i denna lag pensionsanstalten.

40 §

Bestämmelser om besvärsnämnden för arbetspensionsärenden och nämndens medlemmar finns i lagen om besvärsnämnden för arbetspensionsärenden (677/2005) och bestämmelser om försäkringsdomstolen i lagen om försäkringsdomstolen (132/2003). De medlemmar i besvärsnämnden för arbetspensionsärenden som förordnats med stöd av 103 § 1 mom. i lagen om pension för lantbruksföretagare företräder dem som försäkrats enligt lagen om pension för lantbruksföretagare även när denna lag tillämpas.

41 §

Pensionsutgifter och förvaltningskostnader enligt denna lag sammanslås med motsvarande kostnader enligt lagen om pension för lantbruksföretagare och betalas så som 135 § i lagen om pension för lantbruksföretagare föreskriver om betalning av kostnader för pensioner, övriga förmåner och förvaltningskostnader enligt den lagen.

Staten skall varje år i förskott betala ett månatligt belopp som motsvarar det belopp som staten uppskattas komma att betala enligt 1 mom. Förskotten fastställs och utbetalas till-

sammans med de förskott som staten enligt 135 § 4 mom. i lagen om pension för lantbruksföretagare skall betala.

43 §

Om inte något annat följer av denna lag gäller för generationsväxlingspension i tillämpliga delar 8 g § i 1961 års lag om pension för arbetstagar, sådan denna paragraf lydde den 31 december 2006, samt 96—100 och 103 §, 105 § 2 mom., 112 § 1 mom., 113 § 3 mom., 115 och 116 §, 119 § 1 och 2 mom., 120 § 2, 4 och 5 mom., 121 och 122 §, 124 § 1 mom., 125, 128, 130 och 132 §, 133 § 1 och 4 mom., 134—140, 180 och 191 §, 192 § 1 mom., 195, 196, 198, 202, 204 och 205 §, 206 § 1 mom. 1 punkten, 208 § 1 och 3 mom., 209 §, 210 § 1, 3 och 4 mom. och 216—218 § i lagen om pension för arbetstagar samt 103 § 1 mom., 114, 116—124 §, 125 § 2 mom., 126—132, 134, 143 och 145 § samt 146 § 1 mom. i lagen om pension för lantbruksföretagare.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. I denna lag avses med företagaverksamhet och pension enligt lagen om pension för lantbruksföretagare också företagaverksamhet och pension enligt lagen om pension för lantbruksföretagare (467/1969).

Lag

om ändring av lagen om avträdelsepension

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 4 januari 1974 om avträdelsepension (16/1974) 8 § 2 mom. 2 punkten, 14 § 1 mom., den finska språkdräkten i 22 § 1 mom. samt 24 §,

av dem 8 § 2 mom. 2 punkten sådan den lyder i lag 226/2002, 14 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1304/1990, 22 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1087/1985 och 24 § sådan den lyder i lag 615/2006 som följer:

8 §

Full avträdelsepension ändras till minskad pension

2) om något annat inte följer av 12 a §, om den som får full avträdelsepension, i strid med en förbindelse om nedläggning av lantbruksproduktion eller en försäljningsbegränsningsförbindelse för åker, med stöd av ett arrendeavtal som ingåtts för minst fem år överlåter eller arrenderar ut åkermark som berörs av förbindelsen som tillskottsområde till en person som vid överlåtelsetidpunkten bedriver jordbruk på brukningsenheten så att han eller hon i enlighet med 10 § i lagen om pension för lantbruksföretagare (/) har tagit i nämnda lag bestämd försäkring för minimipensionsskydd, och som förbinder sig att under minst fem år i sin besittning ha och odla det område som överlåts eller arrenderas ut,

14 §

För verkställigheten av denna lag svarar jord- och skogsbruksministeriet, Arbetskrafts- och näringscentralerna, kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter samt Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt som avses i lagen om pension för lantbruksföretagare. Nämnda anstalt kallas i denna lag pensionsanstalten.

24 §

Om inte något annat följer av denna lag gäller för avträdelsepension i tillämpliga delar 98—100 och 103 §, 105 § 2 mom., 112 § 1 mom., 113 § 3 mom., 115 och 116 §, 119 § 1 och 2 mom., 120 § 2, 4 och 5 mom., 121 och 122 §, 124 § 1 mom., 125—127, 128, 130 och 132 §, 133 § 1 och 4 mom., 134—140 och 191 §, 192 § 1 mom., 196, 198, 202, 204 och 205 §, 206 § 1 mom. 1 punkten, 208 § 1 och 3 mom., 209 §, 210 § 1, 3 och 4 mom. och 216—218 § i lagen om pension för arbetstagare samt 103 § 1 mom., 114 och 116—124 §, 125 § 2 mom., 126—132, 134, 143 och 145 § samt 146 § 1 mom. i lagen om pension för lantbruksföretagare.

Utan hinder av det som i lagen om pension för arbetstagare, lagen om pension för lantbruksföretagare och lagen om pension för företagare (/) bestäms om pensionsanstaltens behörighet, sköter Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt avgörandet av pensionsansökan, betalningen av pension och pensionsanstaltens övriga uppdrag i anslutning till pensionen när den som ansöker om pension får avträdelsepension när han eller hon ansöker om pension.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

Lag

om ändring av lagen om avträdelseersättning för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 18 december 1992 om avträdelseersättning för lantbruksföretagare (1330/1992) 23 och 24 §, 25 § 2 mom., den finska språkdräkten i 26 § 1 och 3 mom., 27 § 2 mom., 32 § 2 mom., 35 § 1 mom. och 37 § 1 mom.,

av dem 25 § 2 mom. sådant det lyder i lag 227/2002, 32 § 1 mom. och 37 § 1 mom. sådana de lyder i lag 616/2006 som följer:

23 §

För den tid för vilken avträdelseersättningens grundbelopp betalas har dess mottagare inte rätt till pension på grundval av företagarkerksamhet som avses i lagen om pension för lantbruksföretagare (/).

24 §

Avträdelseersättningen betraktas inte som pension vars erhållande hindrar att pensionsrätt uppkommer på grund av ett arbetsavtals- eller tjänsteförhållande eller annan företagarkerksamhet än den som avses i lagen om pension för lantbruksföretagare.

25 §

Om i 1 mom. avsedd verksamhet eller försummelse av en förbindelse skall anses vara ringa eller om det funnits andra särskilda skäl för verksamheten eller försummelsen, kan avträdelseersättningen indras för viss tid eller beslut fattas om att avträdelseersättningen betalas till samma belopp som tidigare. Ett avträdelsetillägg kan även indras delvis. Sådana särskilda skäl till försummelse som avses i detta moment föreligger, om mark som berörs av förbindelsen, genom ett arrendeavtal som ingåtts för minst fem år, för bedrivande av jordbruk har överlåtits eller arrenderats ut som tillskottsmark till en person som vid överlåtelsestidpunkten bedriver jordbruk på gårdsbruksenheten så att han eller hon i enlighet med 10 § i lagen om pension för lantbruksföretagare har tagit i nämnda lag bestämd försäkring för minimipensionsskydd. Dessutom förutsätts att förvärvaren förbundit sig att under minst fem år i sin besittning ha och odla det område som överläts eller arrenderas ut. Som i detta moment avsedda särskilda skäl anses också överlåtelse av sådan mark som berörs av förbindelsen för att användas som sådant naturskyddsområde eller landskapsvårdsområde som avses i naturvårdslagen (1096/1996).

27 §

Avträdelseersättning som utbetalats utan grund får även återkrävas genom att den kvittas mot sådana ersättningsposter som skall utbetalas i framtiden. Av den post som skall utbetalas vid varje tidpunkt får dock inte utan mottagarens samtycke dras av mera än en sjättedel av den del av posten som återstår efter att förskott har innehållits av den i enlighet med lagen om förskottsuppbörd (1118/1996). Med samma inskränkningar kan den avträdelseersättning som utbetalats utan grund återkrävas genom att den kvittas mot sådana poster av invalid- eller ålderspension enligt lagen om pension för lantbruksföretagare som skall utbetalas i framtiden.

32 §

Bestämmelser om besvärsnämnden för arbetspensionsärenden och nämndens medlemmar finns i lagen om besvärsnämnden för arbetspensionsärenden (677/2005) och bestämmelser om försäkringsdomstolen i lagen om försäkringsdomstolen (132/2003). De medlemmar i besvärsnämnden för arbetspensionsärenden som förordnats med stöd av 103 § 1 mom. i lagen om pension för lantbruksföretagare företräder dem som försäkrats enligt lagen om pension för lantbruksföretagare även när denna lag tillämpas.

35 §

Kostnaderna för avträdelseersättningarna betalas av statens medel. De förvaltningskostnader som pensionsanstalten orsakas av verksamheten enligt denna lag sammanslås med förvaltningskostnaderna för dess övriga verksamhet, och pensionsanstalten ersätts för dem så som föreskrivs om förvaltningskostnader enligt lagen om pension för lantbruksföretagare.

37 §

Om inte något annat följer av denna lag gäller för avträdelseersättning i tillämpliga delar 98—100 och 103 §, 105 § 2 mom., 112 § 1 mom., 113 § 3 mom., 115 och 116 §, 119 § 1 och

2 mom., 120 § 2, 4 och 5 mom., 121 och 122 §, 124 § 1 mom., 125, 128, 130 och 132 §, 133 § 1 och 4 mom., 134—140, 180 och 191 §, 192 § 1 mom., 196, 198, 202, 204 och 205 §, 206 § 1 mom. 1 punkten, 208 § 1 och 3 mom., 209 §, 210 § 1, 3 och 4 mom. och 216—218 § i lagen om pension för arbetstagare samt 103 § 1 mom., 114 och 116—124 §, 125 § 2 mom., 126—132,

134, 143 och 145 § samt 146 § 1 mom. i lagen om pension för lantbruksföretagare.

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. I denna lag avses med företagaverksamhet och pension enligt lagen om pension för lantbruksföretagare också företagaverksamhet och pension enligt lagen om pension för lantbruksföretagare (467/1969).

Lag

om ändring av lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 23 december 1981 om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981) 2 och 3 §, 7 § 1 mom. 1, 2 och 4 punkten, 11 § 1 och 2 mom., 12 § 1 mom., 13 § 2 och 3 mom., 15 § 1 och 2 mom., 16 § 1 mom., 17 § 1, 3 och 4 mom. samt den finska språkdräkten i 17 § 2 mom., 18 §, 21 § 1 och 4 mom. och 22 § 1 och 2 mom.,

av dem 3 § och 7 § 1 mom. 2 och 4 punkten sådana de lyder i lag 977/1993, 7 § 1 mom. 1 punkten sådan den lyder i lag 1283/2001, 11 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 1070/1990, 12 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1644/1992, 13 § 2 mom. och 15 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 924/2003, 13 § 3 mom. och 22 § 1 mom. sådana de lyder i lag 1029/2004, 17 § 1—3 mom. sådana de lyder i lag 902/1996, 17 § 4 mom. sådant det lyder i lag 1043/1998, 18 § sådan den lyder i lagarna 1274/1997 och 936/2000, 21 § 1 mom. sådant det lyder i nämnda lagar 977/1993 och 902/1996, 21 § 4 mom. sådant det lyder i lag 1313/1989 och 22 § 2 mom. sådant det lyder i lag 724/2002 som följer:

2 §

Verkställigheten av denna lag handhas av lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt, vars uppgifter handhas av Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt som avses i lagen om pension för lantbruksföretagare (/).

3 §

Med lantbruksföretagare avses sådana gårdsbruksidkare, fiskare och renägare som avses i 3 § i lagen om pension för lantbruksföretagare, i 3 § 5 punkten i nämnda lag avsedd person som fortgående lever tillsammans med en lantbruksföretagare i gemensamt hushåll under äktenskapslik-

nande förhållanden samt sådan familjemedlem som avses i 4 § i nämnda lag.

Med lantbruksföretagararbete avses arbete som nämns i 3 § i lagen om pension för lantbruksföretagare och som utförs av en lantbruksföretagare. Som lantbruksföretagararbete betraktas inte verksamhet som avses i 7 § 5 punkten i nämnda lag och som skall betraktas som ett särskilt företag.

7 §

Ersättning enligt denna lag betalas om en arbetsskada har drabbat

1) en person som avses i 3 § 1—4 eller 6 punkten i lagen om pension för lantbruksfö-

tagare under en tid för vilken han eller hon är skyldig att teckna försäkring enligt 10 § i nämnda lag,

2) en person som avses i 3 § 5 punkten i lagen om pension för lantbruksföretagare under en tid för vilken han eller hon har en gällande försäkring enligt nämnda lag,

4) en person som avses i 1 eller 2 punkten och som har blivit arbetsoförmögen så att han eller hon har rätt till invalidpension enligt lagen om pension för lantbruksföretagare, om arbetsskadan inträffade innan 30 dagar hade förflutit efter det han eller hon fick del av pensionsanstaltens eller besvärinstansens beslut om beviljande av pension.

11 §

En lantbruksföretagares årsarbetsförtjänst anses vara hans eller hennes arbetsinkomst enligt lagen om pension för lantbruksföretagare vid den tidpunkt då arbetsskadan inträffade.

För en lantbruksföretagare som då arbetsskadan inträffar inte har gällande försäkring enligt lagen om pension för lantbruksföretagare fastställs årsarbetsförtjänsten med iakttagande i tillämpliga delar av de grunder som föreskrivs i nämnda lag.

12 §

Dagpenningen uppgår i fråga om lantbruksföretagarverksamhet till 1/360 av den årsarbetsförtjänst som avses i 11 §. Visar en lantbruksföretagare eller anhörig till honom eller henne att i de omständigheter som inverkar på arbetsinkomsterna av brukningsenheten och som avses i 16 eller 17 § i lagen om pension för lantbruksföretagare under året innan arbetsskadan inträffade har skett en förändring som skulle höja lantbruksföretagarens arbetsinkomst enligt nämnda lag och har lantbruksföretagaren, om han eller hon alltså skall försäkras, ansökt om justering av arbetsinkomsten, skall denna förändring beaktas när årsarbetsförtjänsten fastställs. När förändringen grundar sig på brukningsenhetens lönsamhet, som avses i 16 § 4 mom. i samma lag,

kan även en tidigare förändring beaktas, om detta är skäligt med hänsyn till förhållandena. Den höjda årsarbetsförtjänst som avses i detta moment används emellertid vid bestämmande av dagpenning endast till den del dagpenning beviljas för den tid som börjar fyra månader efter det arbetsskadan inträffade.

13 §

Vid tillämpningen av denna paragraf beaktas inte i 21 § 5 mom. avsett olycksfallsskydd. Till de i 1 mom. åsyftade totalkostnaderna hänförs likväl förhöjningar i enlighet med 98—100 § i lagen om pension för arbetstagare (395/2006) av förmåner som skall utges på grundval av en i 21 § 5 mom. avsedd försäkring, till den del avkastningen av motsvarande placeringar inte räcker till förhöjningarna.

Till de i 1 mom. avsedda skäliga förvaltningskostnaderna räknas även de kostnader som orsakas av skötseln av uppgifter enligt 115 § i lagen om pension för lantbruksföretagare.

15 §

Totalkostnaderna finansieras genom en grundskyddsandel, lantbruksföretagarnas försäkringspremieandel, statens andel och avkastningen av placeringar. Avkastningen av placeringar beräknas enligt de grunder som social- och hälsovårdsministeriet har fastställt med stöd av 135 § 4 mom. i lagen om pension för lantbruksföretagare. Innan finansieringsandelarna fastställs avdras från totalkostnaderna den nettoavkastning av placeringarna som överstiger den räntesats som använts som grund. Om avkastningen av placeringarna inte når en nivå som motsvarar den räntesats som använts som grund, fogas underskottsbeloppet på motsvarande vis till totalkostnaderna.

I grundskyddsandelen anses av totalkostnaderna 14,3 procent utgöra utgifter för dagpenning enligt sjukförsäkringslagen (1224/2004) och 6,8 procent sjukvårdsutgifter enligt samma lag, 8,8 procent pensionsutgifter eller motsvarande utgifter enligt folkpensionslagen

(347/1956), 0,9 procent pensionsutgifter enligt familjepensionslagen (38/1969) samt 9,6 procent pensionsutgifter enligt lagen om pension för lantbruksföretagare.

16 §

Folkpensionsanstalten betalar årligen till olycksfallsförsäkringsanstalten det sammanlagda beloppet av de i 15 § 2 mom. nämnda utgifterna enligt sjukförsäkringslagen, folkpensionslagen och familjepensionslagen, och Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt på motsvarande sätt utgifterna enligt lagen om pension för lantbruksföretagare. Staten betalar årligen den i 15 § 3 mom. nämnda statsandelen.

17 §

En lantbruksföretagare som är skyldig att teckna en försäkring som motsvarar minimipensionsskyddet enligt lagen om pension för lantbruksföretagare, skall för tiden för nämnda försäkring erlägga försäkringspremie för arbetsskadskydd enligt denna lag.

Försäkringspremien nedsätts med 10 procent för varje sådant kalenderår före det år som försäkringspremien hänför sig till, under vilket lantbruksföretagarens gällande försäkring som ger minimipensionsskydd enligt 10 § i lagen om pension för lantbruksföretagare har fortgått utan avbrott, likväl för högst fem kalenderår. Varje arbetsskada som har ersatts under denna tid minskar den sänkning som avses här med 10 procent räknat på den icke-nedsatta försäkringspremien.

Den försäkringspremie som uträknats i enlighet med 2 och 3 mom. nedsätts med 20 procent, om lantbruksföretagaren den 1 oktober året före det år som försäkringspremien avser har omfattats av företagshälsovård enligt lagen om företagshälsovård (1383/2001). För att lantbruksföretagaren skall få nedsättning förutsätts dessutom att det från det arbetsplatsbesök som avses i 12 § 1 mom. 1 punkten i nämnda lag har förflutit högst fyra år till den ovan nämnda tidpunkten. Undantag från den förutsättningen kan göras, om

högst fyra år har förflutit sedan lantbruksföretagaren anslöt sig till företagshälsovården, dock under förutsättning att avtal om arbetsplatsbesök har gjorts, och även senare, om det visas att besöket av orsaker som inte är beroende av lantbruksföretagaren inte har kunnat ske inom nämnda tid. Om inte annat följer av att försäkringen upphör, beviljas nedsättningen för hela kalenderår fram till utgången av det år under vilket förutsättningarna för erhållande av nedsättning upphör.

18 §

Vad som i 12 § 3 och 4 mom. samt 24—30 och 97 § i lagen om pension för lantbruksföretagare samt i den förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av nämnda lag föreskrivs om försäkringsavgifter enligt lagen om pension för lantbruksföretagare skall på motsvarande sätt tillämpas på försäkringspremier enligt denna lag. Försäkringspremien enligt denna lag uppbärs i samband med försäkringsavgiften enligt lagen om pension för lantbruksföretagare.

Från arbetsskadeersättning får avdras ersättningstagarens obetalda försäkringspremier och försäkringsavgifter enligt denna lag och enligt lagen om pension för lantbruksföretagare med iakttagande av bestämmelserna i 97 § i lagen om pension för lantbruksföretagare.

21 §

På villkor som social- och hälsovårdsministeriet bestämmer och mot premie enligt 2 mom. kan försäkring enligt denna lag beviljas lantbruksföretagare

1) vars brukningsenhet är mindre än vad som förutsätts i 3 § 1 punkten i lagen om pension för lantbruksföretagare,

2) vars årsarbetsförtjänst understiger det belopp som avses i 7 § 4 punkten i lagen om pension för lantbruksföretagare, eller

3) mot arbetsskador som inträffar under en tid för vilken lantbruksföretagaren inte är skyldig att teckna försäkring enligt 10 § i lagen om pension för lantbruksföretagare.

Olycksfallsförsäkringsanstalten skall då en försäkring börjar och då förhållandena förändras, med tillämpning av 14—21 § i lagen om pension för lantbruksföretagare fastställa vad som skall anses som den försäkrades årsarbetsförtjänst.

försäkringsanstalt de grunder enligt vilka ovan nämnda kostnader skall räknas ut.

Vid tillämpningen av 55 § 1 mom. i lagen om olycksfallsförsäkring jämföras lantbruksföretagare med en i nämnda lag avsedd arbetsgivare.

22 §

Om inte något annat följer av denna lag, gäller i tillämpliga delar dessutom 114 och 124 § samt 144 § 2 mom. i lagen om pension för lantbruksföretagare och 30 a och 30 b §, 55 § 1 mom. samt 61 a, 63, 64 h och 64 i § i lagen om olycksfallsförsäkring. Lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt är skyldig att delta i den verksamhet som Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund bedriver och som nämns i 30 a och 30 b § i lagen om olycksfallsförsäkring samt i kostnaderna för denna verksamhet till den del dessa hänför sig till verkställigheten av denna lag. Social- och hälsovårdsministeriet fastställer på ansökan av lantbruksföretagarnas olycksfalls-

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. I denna lag avses med företagaverksamhet, försäkringsavgift och pension enligt lagen om pension för lantbruksföretagare också företagaverksamhet, försäkringspremie och pension enligt lagen om pension för lantbruksföretagare (467/1969). Vid tillämpningen av hänvisningen i 18 § i denna lag till 30 § i lagen om pension för lantbruksföretagare iakttas vad som föreskrivs i 11 § i lagen om införande av lagen om pension för lantbruksföretagare (/).

Genom denna lag upphävs 1 § i förordningen av den 21 maj 1982 om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (375/1982).

Lag

om ändring av 2 och 5 § i lagen om ersättning till lantbruksföretagare för självrisktiden enligt sjukförsäkringslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 17 januari 1991 om ersättning till lantbruksföretagare för självrisktiden enligt sjukförsäkringslagen (118/1991) 2 § och den finska språkläagen i 5 § 1 mom., av dem 5 § 1 mom. sådant det lyder i lag 903/1996 som följer:

2 §

Med lantbruksföretagare avses den som då arbetsoförmågan inträder har en giltig försäkring som gäller minimipensionsskyddet enligt lagen

om pension för lantbruksföretagare (/), eller har ansökt om en sådan försäkring.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

Lag

om ändring av lagen om avbytar-service för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 20 december 1996 om avbytar-service för lantbruksföretagare (1231/1996) 3 § 1 mom. 1 punkten, 9 § 2 mom., den finska språkdirakten i 27 §, 27 a § 1 punkten och 45 §, av dem 27 § och 27 a § 1 punkten sådana de lyder i lag 1135/200§ som följer:

3 §

Definition på lantbruksföretagare

Med *lantbruksföretagare* avses i denna lag en person som genom att själv delta i arbetet bedriver lantbruk och som

1) varit skyldig att teckna en försäkring för minimipensionsskydd enligt lagen om pension för lantbruksföretagare (/) och har nämnda försäkring i kraft eller har lämnat in en ansökan om en sådan, eller

9 §

Den allmänna ledningen, styrningen och övervakningen samt verkställigheten

För verkställigheten av avbytar-serviceverksamheten svarar Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt (*pensionsanstalten*) som avses i lagen om pension för lantbruksföretagare.

27 a §

Förhöjd avgift för vikariehjälp

För vikariehjälp uppbärs en avgift enligt 27 § förhöjd med 50 procent

1) om den som får vikariehjälp då vikariehjälp inleds är berättigad till löneförmåner på grundval av arbetsavtals- eller tjänsteförhållan-

de eller har en gällande försäkring enligt lagen om pension för företagare (/), och

45 §

Rätt att få uppgifter

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter har den lokala enheten och pensionsanstalten rätt att av varandra och av andra i 4 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999; nedan *offentlighetslagen*) avsedda myndigheter avgiftsfritt få sådana uppgifter som är nödvändiga vid verkställigheten av uppdrag enligt denna lag. Den lokala enhetens rätt att få uppgifter av pensionsanstalten begränsas till sådana uppgifter som gäller ansökan om i lagen om pension för lantbruksföretagare avsedd försäkring och dess giltighet samt uppgifter om utbetalda pensioner och rätt till pension.

Pensionsanstalten har utöver det som i 29 § 3 mom. i offentlighetslagen bestäms om utlämnande av uppgifter genom en teknisk anslutning rätt att öppna en teknisk anslutning för den lokala enheten till uppgifter som är nödvändiga vid verkställigheten av denna lag.

Med hjälp av en teknisk anslutning som öppnats med stöd av denna paragraf får också sökas sekretessbelagda uppgifter utan samtycke av den vars intressen skyddas genom sekretessen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

Helsingfors den 1 december 2006